

Finnish
Rejected King, The
60-0515M

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Hylätty kuningas

Jeffersonville, IN, USA

15.5.1960, aamukokous

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

saisi sitä pois hänestä; niin me kohdistamme tämän rukouksen Jeesuksen Kristuksen Nimessä, lähteköön reumatismi. Voikoon hän mennä kotiin ja olla terve. Kiitos sinulle veli...?...

¹⁸¹ Päivää. Oi. Kuuroutuminen. Voitko lainkaan kuulla? Juuri kuolevaisuuden rajoissa. Oletko Jeesuksen Kristukseen uskova? Näen kauniin naisen...?. Sinä tulet oleman nuori jälleen. Tiedät, että haluat elää nyt Hänen kunniaksi. Mennen nopeasti toiselle...?... Poikasi... Et voi löytää häntä? Oi, hän ei voi olla...?... Surun murtama, ymmärrän.

¹⁸² Rakas sisar, haluan sinun menevän sinne, missä sinun on hyvä olla. Kuuliko hän näyn tänä aamuna? Hyvä on, kertokaa se hänelle. No niin, hän tulee kertomaan teille, mitä

¹⁸³ Rakas sisar, haluan sinun pääsevän sinne, missä sinun on hyvä olla. Kuuliko hän näyn tänä aamuna? Hyvä on, kertokaa se hänelle. No niin, hän on kertova sinulle, mitä tapahtuu vain henkäyksesi päässä täällä, missä poikasi odottaa sinua. Sinä tulet olemaan hänen kaltaisensa...?... vain...?...

¹⁸⁴ Rakas taivaallinen Isä, elämän juoksukilpailu on ohi. Ei ole enää paljoa jäljellä, ja hänen rakas poikansa on aivan joen toisella puolella. Jos hän vain voisi katsoa taaksepäin, hän sanoisi: "Vain muutamia päiviä..." Hän odottaa laivaa, Herra, joka on vievä hänet sumun lävitse tuohon kunniakkaaseen maahan.

¹⁸⁵ Rakas taivaallinen Isä, elämän juoksukilpailu on ohi. Enää ei ole paljoa jäljellä, ja hänen rakas poikansa on aivan joen toisella puolella. Jos hän vain voisi katsoa taaksepäin, hän sanoisi: "Vain muutamia päiviä..." Hän odottaa laivaa, Herra, joka on vievä hänet sumun lävitse tuohon kunniakkaaseen Maahan. Siunaa Sinä Häntä, Isä, ja lohduta häntä. Olkoon se suuri uudelleen yhdistyminen, juuri joen toisella puolen.

Hylätty kuningas

¹ ...niin, että Herran kirkkaus tuotaisiin yllemme tänään Sanan saarnaamisen kautta. Tällä menneellä viikolla minun täytyi mennä kokeisiin, fyysiseen kokeeseen; ja siksi te kuulitte minun olevan sairaalassa. Menin sinne siitä syystä, että ei tarvitse kulkea edes takaisin joen ylitse. He tutkivat ylä- ja alavatsan ja aina muutaman minuutin välein heidän täytyy tulla takaisin ja ottaa uusi röntgen.

² Mutta meidän oletetaan tekevän niin, joka kuudes kuukausi, jos me teemme merentakaisia lähetysmatkoja. Veli Roberts ja he, uskoisin, käyvät tutkittavana joka kuudes kuukausi, mutta minulla ei ole ollut sitä neljään vuoteen.

³ Vaikeutena on, että minä en yksinkertaisesti pidä tuosta risiiniöljystä. Ja he sanovat, että heillä ei ole mitään muuta annettavaksi sen tilalle, joten minä... Oi, tulen niin sairaaksi, kun he antavat minulle sitä. Tehän tiedätte, kuinka kerroin elämäkerrassani, kuinka se tekee minut sairaaksi, ja kuinka vihaan ottaa sitä. Ja minä kysyin lääkäriystävältäni, että eikö olisi olemassa jotakin muuta.

Hän sanoi: "En usko että on, veli Branham."

⁴ Oi, kun tuo rouva tuli sisälle sinne, niin ehkä minä liioittelen, mutta se näytti kuin sitä olisi ollut ainakin litra. En ole koskaan nähnyt sitä niin paljoa; ja minä pidin kiinni nenästäni ja nieleskelin ja sain sen lopulta alas.

⁵ Mutta nyt, kaikessa koettelemuksessa ja kaikessa, jonka läpi menin, haluan kiittää Herraa täydellisestä tutkimuksesta. Ja minä läpäisin sen sata prosenttisesti ja voin mennä maailmassa minne tahansa haluan mennä. Minä kysyin noilta lääkäreiltä, joiden arvelen olevan kolmen parhaan spesialistin Louisvillessä; minä kysyin heiltä: "Enkö minä ole vähintään kymmenen prosenttisesti kykenemätön?"

⁶ Hän sanoi: "Sinä et ole hiukkaakaan kykenemätön. Terveytesi on täydellinen joka tavalla." Ja minä olen siitä niin kiitollinen Jumalalle. Keneltä muulta sellainen terveys voisi tulla kuin Taivaalliselta Isältämme? Ja hän sanoi: "Kaikki siellä näyttää, että olisit nuori. Verisolusi eivät vielä ole alkaneet hajota eikä muutakaan, sinä olet erittäin hyvässä kunnossa, veli Branham."

Ja minä sanoin: “Hyvä on, olen niin iloinen siitä.”

⁷ Ja minulla oli etuoikeus puhua, todistaa Jumalan Valtakunnasta jokaiselle sairaanhoitajalle ja jokaiselle lääkärille tuossa sairaalassa. Eräs lääkäri, luulen hänen olevan täällä tänä aamuna... Ja olen niin iloinen tietäessäni, että on yhä hyviä miehiä tässä maailmassa, todellisia miehiä. Miehiä, jotka panivat minut viiden päivän fyysisten tutkimusten lävitse, mikä mahdollisesti olisi maksanut kaksi- tai kolmesataa dollaria kunkin osalta; ja kun tutkimukset oli suoritettu, he sanoivat: “Se on meidän avustuksemme sille Herran työlle, jota sinä olet tekemässä.” Ei edes... He sanoivat: “Sinähän saatat meidät hämillemme, kun edes kysyt oletko velkaa meille. Vain rukoile puolestamme.”

⁸ “Ja sisäpuolelta”, he sanoivat, “me löydämme jotakin tunneperäistä, jota emme voi käsittää. Se ei näytä olevan...” He sanoivat: “Ulkonaisesti, sinä et ole hermostunut etkä häiriintynyt, mutta sisäisesti, siellä on jokin tunne, jota me emme voi ymmärtää.”

⁹ Minä sanoin: “Jos te istutte tähän hetkeksi, niin minä tulen kertomaan sen teille.” Ja minä aloin puhua näyistä. Se oli kokonaan toinen työkenttä heille. He eivät tienneet siitä mitään. Ja minä kerroin heille Raamatusta. Ja sitten minä kerroin heille siitä näystä, jonka Herra juuri muutama päivä sitten oli antanut minulle, ja he itkivät kuin lapset, he vain istuivat siellä ja itkivät.

Minä sanoin: “Toivon, ettette ajattele minun olevan jonkinlainen uskonnollinen outo tyyppi tai jotakin...”

¹⁰ He sanoivat: “Ei millään tavalla, veli Branham. Minä uskon sen koko sydämestäni.” Hän sanoi: “Mutta on yksi asia, jonka haluan sanoa, te ette mene kouluun oppiaksenne noita asioita; minä uskon, että ne tulevat Kaikkivaltialta Jumalalta.” Ja ne olivat kolme johtavaa lääkäriä Louisvillessä, parhaat, joita heillä oli. Ja niinpä olin niin onnellinen siitä, tietäessäni, että ehkä Herra salli minun istuttaa joitakin siemeniä sinne.

¹¹ Jokainen hoitaja puhui minulle... Yhtenä aamuna, tullessani ulos röntgen huoneesta... Minä katsoin erästä vanhaa nais parkaa siellä; hän oli niin sairaalloinen. Ja minä menin eteenpäin, kunnes tulin hänen kohdalleen. Ajattelin että hän saattaa olla kuolemassa, ja sanoin: “Haluan kysyä sinulta erään kysymyksen, sisar.”

Hän sanoi: “Niin?”

Minä sanoin: “Oletko sinä kristitty?”

Hän sanoi: “Minä kuulun (eräaseen määrättyyn) kirkkoon.”

Nyt katso, me tulemme lähtemään sen perään tänä aamuna. Me menemme ulos, tuomme sinut takaisin. [Tyhjä kohta nauhassa.]

¹⁷⁷ Herra Jeesus. [Tyhjä kohta nauhassa.] Minä... [Tyhjä kohta nauhassa.] viisi [Tyhjä kohta nauhassa.] pienet kivet, u-s-ko [f-a-i-t-h], rukouksen lingossa, ja tuon sisareni takaisin tuon hermoistuneisuuden tiukasta otteesta... jonne...?... Tuon hänet takaisin rauhaan ja varjoisille, vihreille laitumille ja rauhallisten vesien äärelle; ja teen tämän Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen...?...

Hyvä on. Se ei ole lihasrappeuma. Isä Jumala, tämä pieni tyttö, me olemme niin iloisia, että se ei ole lihasrappeuma; mutta huolimatta siitä, mikä se on, se yhä on sinun ulottuvissasi, Herra, ja tulen tämän pienen uskon lingon kanssa lingossa...?... Ja painan tämän kiven kaikella voimalla, jolla voin heittää sen, Jeesuksen Kristuksen Nimessä osukoon se maaliinsa. Tulkoon pieni sisaremmi terveeksi. Teen tämän Jeesuksen Kristuksen Nimessä...?...

¹⁷⁸ Kun tämä pieni äiti ja hänen pieni jälkeläisensä, pikkuinen, jonka hän haluaa tavata siellä toisella puolella, tuossa kunniakkaassa maassa, josta juuri puhuin. Ja he... Pieni äiti ei tule elämään kasvattaakseen tuota pientä kaveria. Eikä tämä pikku kaveri tule elämään tarpeeksi kauan ilman Sinun apuasi, mutta tulen tämän lingon kanssa kaikella voimalla siinä tarkoituksessa, jolla voin ottaa vihollisen. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, linkoa tämän häneen. He tulevat olemaan terveitä Jumalan kunniaksi, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen...?...

¹⁷⁹ Oi, no se niin suloista. Olen iloinen. No niin, tuo palvelustehtävä silloin oli suuri palvelustehtävä osoittamaan heille...?... Onko hän tulossa huonommaksi...?... Rakas taivaallinen Isämme, saatana ja riuhtonut tämän pienen äidin lääkäreiden ulottumattomiin. He voivat lingota vain lääkkeen tuohon suuntaan, Herra, joka vain repii ympäri ja ympäri ja tuskin saa hänet tietämään missä hän on, ja sitten kun pääsee läpi, hän on huonommassa kunnossa. Mutta minä tulen tämän uskon lingon ja kiven kanssa tarkan tarkoituksen kanssa, osumaan tarkalleen maaliin. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, otan tämän hermostuneisuuden hänestä Jumalan kunniaksi.

¹⁸⁰ Rakas Jumala, kun veli George maaten tuolla kuolemassa ei kauaakaan aikaa sitten, näin mitä usko teki hänelle. Nyt, hänellä on reumatismi, Herra. Hän ymmärtää, että he voivat antaa hänelle jotain kortisonia tai jotain, joka olisi, jotenkin helpottaisi kipua, mutta se ei

¹⁷¹ Oi, armollinen Jumala, lääkäreiden tavoittamattomissa, tämän pojan syntyessä, syntyen sokeana, ja hän ei voi nähdä, tänä kaunis, ihana, pikku poika... Ja vihollinen, ennen kuin tällä pikku kaverilla oli mahdollisuutta elämässä, riuhtaisi hänet lääkäreiden ulottumattomiin. Mutta minä tulen hänen peräänsä tänä aamuna, Herra. Tämä pieni rukouksen linko. Salli minun tuoda hänet takaisin, Jumala. Ja kohtaan vihollisen, paholaisen, Jeesuksen Kristuksen Nimessä ja vaadin tätä poikaa Jumalalle. Vaadin hänen näköänsä Jumalalle, antaen hänelle se, minkä saatana on häneltä ryöstänyt. Saakoon hän sen Jeesuksen Kristuksen Nimessä, se tulee olemaan. Nyt, niin se tulkoon olemaan.

¹⁷² Nyt, sisar, rakas, nyt sinulla ei ole epäilyksen häivääkään, etteikö tämä pikku poika tulisi olemaan avain kunnossa. Tahdon, että tuot hänet takaisin tänne seurakuntaan ja näytät ihmisille, että hän voi nähdä...?... antaen hänelle näön Jeesuksen Kristuksen Nimessä...?...

¹⁷³ Kyllä...?... Jeesus Kristus...?... tämä pikkuinen, jonka puolesta me olemme uhranneet niin paljon rukouksia, mutta tänä aamuna minä jälleen tulen Jeesuksen Kristuksen Nimessä, kantaen tätä pientä linkoa, jonka olet antanut minulle; olet auttanut minua tämän kanssa, Herra, voimasi avulla ottamaan... suusta...?... kuoleman itsensä suusta, nostaen kuolleita sen jälkeen, kun heidät on julistettu kuolleiksi, ja ovat maanneet jäykkänä ja kylminä. Tulen tämä vihollisen perään Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Tuoden hänet siten takaisin jälleen hyvässä kunnossa. Suo se; niin tapahtukoon Jumalan kunniaksi.

¹⁷⁴ Ja teidän puolestanne tulisi rukoilla.. Oletteko te uskova? Herra, tuon hänet tämän pienen lingon ulottuville. Jeesuksen Kristuksen Nimessä jättäköön se hänet ja älköön koskaan tulko takaisin. Aamen...?...

¹⁷⁵ No niin, tuo sama linko, joka meni ja sai sydäntäsi varten, ja tytärtäsi, ja...?... Rakas taivaallinen Isä, tulen vihollisen perään käyttäen tätä pientä linkoa, jonka Sinä annoit minulle, sillä Sinä sanoit, että jos saat ihmiset uskomaan ja olet vilpitön, kun rukoilet, tuo pieni kivi osuus kuolettavaan kohtaan. Menköön se nyt, kun lähetän sen hänen rukouspyyntöönsä. Jeesuksen Kristuksen Nimessä olkoon niin. Aamen.

¹⁷⁶ Hyvä on , sisar. Nyt me tulemme... Hermot ovat lääkäreiden ulottumattomissa. He saattoivat antaa sinulle jotain jotenkin hiljentääksesi sinut, mutta se teki sinut huonommaksi sen jälkeen...?...

¹² Ja minä sanoin: "Minä vain haluan tehdä sen hieman selvemmäksi. Haluan tietää oletko sinä kristitty, todellinen kristitty. Niin että jos sinä satut kulkemaan tämän elämän meren ylitse toiseen maahan. Rakastatko sinä Häntä?" Minä sanoin: "Tulisitko sinä todella pelastumaan?"

Ja hän sanoi: "Kyllä, kyllä tulisin."

¹³ Ja minä sanoin: "Jumala siunatkoon silloin sydäntäsi. Ei väliä, minne päin tuulet puhaltavat, kaikki on kohdallasi hyvin silloin. Niin kauan kuin se on sillä tavalla." Ja jos me vain kuljemme ympäri, niin siellä on vielä paljon hienoja ihmisiä jäljellä maailmassa.

¹⁴ Nyt tänään olen tullut näyn kanssa, jonka tulen kertomaan teille hieman myöhemmin ja haluan puhua ensin hieman Sanasta, koska uskon, että Sana on ehdottoman välttämätön, kaikkein välttämättömin.

¹⁵ No niin, olen iloinen nähdessäni Charlie Coxin ja ystäväni seisomassa siellä yhdessä, veli Jeffries (en voi muistaa hänen nimeään) ja monet teistä kalliista veljistä Georgiasta, ja eri osista maata, vanha kaverini, Bill, istuu täällä tänä aamuna, uskoisin, ja veli Georgiasta siellä, nuo ihmiset, jotka antoivat minulle tämän puvun. Tiedättekö, se on yksi parhaista puvuista, jota koskaan olen käyttänyt. Se tuntuu niin hyvältä. Se on todella hieno... Te merkitsette niin paljon minulle. Kun kerron teille, mitä minulle on tapahtunut näinä muutamana viimeisenä päivänä, niin te tulette näkemään, miksi minä ajattelen sen merkitsevän niin paljon minulle.

¹⁶ Minä uskon, että jos on Herran tahto, niin minä haluan jatkaa taistelua voimakkaammin kuin milloinkaan ennen elämässäni, koska tietenkin minä voisin kuolla vaikka tänään. Sitä te ette tiedä. Sähköiset kardiogrammit ja kaikki, kuusitoista erityyppistä röntgenkuvaa, täydellinen fyysinen tutkimus osoitti, että olin niin normaali kuin vain kukaan henkilö voi olla, inhimillinen olento maan päällä. Niinpä olen kiitollinen siitä. Mutta kaikista asioista, jopa kaikesta siitä, olen niin kiitollinen Jumalalle, että uskon Hänen yhä pitävän minut palveluksessaan, sen Hän näytti minulle juuri hieman ennen sitä, näettehän. Se teki minut niin onnelliseksi

¹⁷ Nyt, tänä iltana ajattelin... Sopiihan se, eikö niin? Kallis veljemme, veli Neville on niin epäitsekäs mies. Ja jos joku teistä oli täällä viime sunnuntaina ja kuuli tuon hienon sanoman, jonka hän saarnasi *Öljyastia*", se oli yksi hienoimmista sanomista, joita olen kuullut, ja jonka veli Neville toi viime sunnuntaina tälle pienelle lammaslaumalle,

jonka Jumala on koonnut yhteen. Ja jos se sopii ja miellyttää Herraa, ja sopii veli Nevillelle ja seurakunnalle, niin minä haluan puhua jälleen tänä iltana, ja aloittaa sarjan sunnuntai-iltana, ja keskiviikkoiltana ja seuraavana sunnuntaina, sarjan aiheesta, jota olen tutkinut...

¹⁸ Minun ei olisi tarvinnut viipyä siellä sairaalassa, mutta he olivat niin hyviä minulle. He antoivat minulle huoneen noin kolmasosan hinnalla, joten minä vein sinne Raamattuni ja kirjani, ja istuin siellä kaikkien Raamattujeni ja kirjojeni ympäröimänä, ja minulla oli todella hienoa aikaa, siihen asti kunnes he toivat tuon risiiniöljyn sinne. Hieno aikani päättyi juuri siihen; silloin olin lopussa. Veli Pat, olin todella sairas. Minä en yksinkertaisesti voi sietää tuota ainetta. Mutta minulla oli hienoa aikaa ensimmäiset kolme tai neljä päivää.

¹⁹ Minulla oli hienoa aikaa, ja minä tutkin Efesolaiskirjettä. Oi, tuo Seurakunnan yhdessä oleminen, ja minä uskon, että se on hieno asia.

²⁰ Nyt, jos teillä on seurakunta minne menette, niin menkää eteenpäin ja pysykää velvollisuutenne paikalla, mutta jos teillä ei ole seurakuntaa ja haluatte tulla takaisin tänä iltana, keskiviikkoiltana ja sunnuntai-iltana, niin haluaisin ottaa tänä iltana Efesolaiskirjeen 1. luvun, keskiviikkoiltana 2. luvun ja ensi sunnuntaina 3. luvun Efesolaiskirjeestä, asettaaksemme seurakunnan järjestykseen. Te tiedätte, mitä tarkoitan, se on paikalleen asettaminen, ja uskon, että se on rakennukseksi seurakunnalle.

²¹ No niin, minä puhun tämän niille, jotka käyvät Branham Tabernaakkelissa. Ja jos joillakin teistä kalliista veljistä on kokouksia... Tunnen joitakin teistä. Veljillämme ylhäällä Sellersburgissa ja muualla oli kokouksia. Katsokaahan nyt, nuo ovat herätyskokouksia. Osallistukaa niihin. He ovat Kristuksen palvelijoita, nuoria miehiä, jotka seisovat välillä ja ovat tulleet ulos. Kun heidän oma seurakuntansa kielsi Totuuden, he kävelivät ulos siitä, ja Jumala kutsui heidät sananpalvelukseen.

²² Kyllä, minä ihailen tuota miestä... En voi muistaa hänen nimeänsä. Mutta hän on nuori mies; hieno, komean näköinen mies, jolla on hieno vaimo ja lapset.

²³ Ja Junie Jacksonilla, joka on toinen ihmeellinen, Jumalan hämmästyttävän armon voittopalkinto, on myös kokouksia täällä.

²⁴ Ja kun heillä on herätyksiä seurakunnissaan, niin menkää te sinne, koska niin tulee tehdä. Te ette voi tietää, vaikka syntinen tulisi alttarille,

Minä menen hänen jälkeensä, Herra, ja tuon hänet takaisin. Jeesuksen Kristuksen Nimessä; niin se olkoon. Jumala siunatkoon sinua, veli.

¹⁶⁴ Mennessäni alas minä näen erään toisen sokean pojan. Yhden asian minä vielä haluaisin sanoa. Olin hyvin sairas... oksensin. Ja minä ajattelin... Minä en halua teidän kadottavan tätä, jos vain voitte ymmärtää sen. Minä ajattelin: "Jumala, mitä minä antaisinkaan, jos vain voisin kuulla jonkun pysähtyvän ulkopuolelle."

¹⁶⁵ Vaimoni sanoi: "Billy, täällä on vanha herrasmies, joka haluaisi tavata sinua." Ja tässä tulisi sisälle pieni kaljupäinen mies, harmaa parta kasvoillaan.

Hän kävelisi sisään ja sanoi: "Oletko sinä veli Branham?"

Minä sanoisin, "Kyllä vaan, minä olen."

¹⁶⁶ "Minun nimeni on Simon." Hän panisi kätensä päälleni, katsoisi minua minuutin verran ja sanoi: "Sinä olet uskovainen, veli Branham."

"Kyllä."

¹⁶⁷ "Kaikki tulee olemaan hyvin." Simon Pietari Raamatusta. Kuinka arvostaisinkaan sitä! Hänen ei tarvitsisi sanoa paljon, vain laskea kätensä minun päälleni. Kaikki tulisi olemaan hyvin.

¹⁶⁸ Ja sitten se, mitä tuli mieleeni, että Jumalan avulla ja Jumalan armosta, on kymmeniä tuhansia ihmisiä, jotka uskoisivat saman asian, siitä että minä tulisin heidän luokseen. Ja minä ajattelin: "Herra, salli minun päästä jokaisen luo, jonka luo vain voin päästä." Ajattelin, että jos Simon vain, tai Paavali, tai joku heistä vain tulisi sisälle, ja sanoisi: "Oletko sinä veli Branham?"

"Kyllä."

¹⁶⁹ He laskisivat kätensä ylleni, katsoisivat minua ja sanoisivat: "Kaikki on hyvin, veli Branham", ja sitten kävelisi ulos. Minä tulisin paranemaan. Kaikki olisi hyvin. Varmasti. Minä sanoin... "Pojat, kyllä se rohkaisisi minua." Minä sanoisin: "Minä tulen olemaan terve. Kyllä vaan." Ja on ihmisiä, jotka uskovat samoin tänään. Ja sitä minä nyt tulen tekemään tässä: laskemaan kädet yllesi, ja pyytämään Jumalalta...

¹⁷⁰ Tahdon mennä tämän pienen pojan luo, sisar, hetkeksi, tämän pienen sokean pojan. Kuinka kauan hän on ollut sokea, sisar? Syntymästään asti. Hei, pikku poika. Oi, sinä olet mahtavan hieno pikku poika, Nyt, henkinen vain.

kanssa, ja toin tuon lampaan takaisin. Me astumme esiin tänään, emme jonakin suurena sinä-ja-sinä. Minä menen pienen yksinkertaisen rukouksen lingon kanssa. Se on tuova hänet takaisin. Sinä uskot sen, etkö vain, sisar? Sinä myös uskot sen, eikö vain, sisar? Kuinka monet teistä nyt sydämessänne uskovat? Kumartakaa te nyt päänne sillä aikaa, kun minä menen rukoilemaan. [Veli Branham lähtee puhujanlavalta rukoillakseen sairaiden puolesta.]

¹⁵⁹ Kohottaisitteko päänne hetkeksi. Pastori juuri kertoi minulle, että nämä ihmiset olivat hyvin, hyvin sairaita. He tulevat kuntoon. Kaikki on hyvin. Jumalan lupaus ei koskaan petä. Me menemme heidän jälkeensä.

¹⁶⁰ Heillä tulee olemaan kastetilaisuus. On joitakin ihmisiä, joiden täytyy lähteä. Meillä tulee olemaan jälleen kokous tänä iltana. Onko täällä ketään, joka ei voi tulla tänä iltana, ja haluaisi meidän rukoilevan puolestaan nyt? Joku, joka ei voi olla täällä tänä iltana. Tulisitteko sitten heti tänne? Te, jotka ette voi tulla tänä iltana, minulla tulee olemaan enemmän aikaa rukousjonoa varten tänä iltana. Heidän täytyy kastaa nämä ihmiset.

¹⁶¹ Nyt, jos te annatte meille minuutin tai kaksi pidempään, niin sitten meillä tulee olemaan kastetilaisuus. Tiedän teidän haluavan nähdä sen. Ja nuo, jotka haluavat tulla kastetuiksi tänä aamuna, naiset menevät tänne muuttamaan vaatteensa, ja miehet tälle toiselle puolelle. Ja sitten, sillä aikaa, kun minä rukoilen sairaiden ihmisten puolesta, te voitte valmistautua kastamista varten.

¹⁶² Nyt, tänä iltana minä haluan ottaa pienen rukousjonon. Aivan heti, niin pian kuin he tulevat sisälle. Ja me tulemme aloittamaan Efesolaiskirjeen ensimmäisestä luvusta tänä iltana. Ja me olemme hyvin iloiset, jos te voitte tulla, jos teillä ei ole seurakuntaa minne mennä. Mutta, jos teillä on oma pastorinne ja seurakuntanne, niin käykää silloin omassa seurakunnassanne, jota tuette. Jumala siunatkoon teitä, joiden nyt täytyy lähteä. Olkaa jälleen kanssamme kun voitte. Me tulemme olemaan siitä iloiset. Nyt, loput teistä, kumartaisitteko päänne minuutiksi; me haluamme rukoilla.

¹⁶³ Isä, minä kiitän Sinua tänään pienestä paimenen lingosta, rukouksesta, joka löi leijonan maahan, ja pieni karitsa nykäistiin pois häneltä ja vietiin takaisin äitinsä ja isänsä luo. Minä rukoilen veljemme puolesta. Minä pyydän, että Sinä myös tulet tuomaan hänet turvallisesti sisälle, Herra. Voikoot verenpaine ja hänen ruumiinsa vaivat lakata.

ja teidän vaikutuksenne voisi johdattaa tuon henkilön Kristukselle, josta teillä tulee olemaan suuri palkkio siellä toisella puolella. Tämä täällä Tabernaakkelissa on vain opettamista ja seurakunnan järjestykseen asettamista, auttamaan meitä, kun menemme eteenpäin.

²⁵ No niin, minä en tuonut rannekelloa mukanani, niinpä jonkun täytyy tarkata minua. Doc näytti minulle, että hänellä on kello, joten... [Veli Branham keskusteleee veljensä Edgar "Doc" Branhamin kanssa.] Et veloita siitä minulta kovin paljoa? Hyvä on. No niin, se on hyvä. No niin, minä--minä en usko asian alkuunkaan., joten... Nyt, oi, oi, sh, sh, sh. Teitkö sinä? Nyt, se on... Tämä kello toimi silloin paljon paremmin. Hän sanoi säästäneensä kymmenen penniä syntymäpäivänään, jotta minusta tuntuisi paremmalta. Koska hänen ja minun välilläni on kaksi tai kolme. Joten voitte nähdä, missä kohtaa tiellä olen. Mutta, oi, se ei haittaa minua lainkaan.

²⁶ Minä en nyt puhu kovin pitkään, ja jos täällä on joitakin vieraita keskuudessamme, niin me toivotamme teidät koko sydämeistämme tervetulleiksi. Te olette niin tervetulleita täällä tässä pienessä Tabernaakkelissa. Meillä ei ole kovinkaan kummoinen rakennus, mutta tarkoituksena on nyt rakentaa meille, ei jotakin suurta paikkaa, vaan vain... Tämä rakennus on kovasti raihnainen, ja me yritämme rakentaa pienen mukavan kirkon tänne niin pian kuin Herra sallii meidän tehdä se. Ja monet teistä teette paljon sen hyväksi, ja me todella arvostamme sitä.

²⁷ Nyt haluan että te menette kanssani tänä aamuna 1. Samuelin kirjaan, lukeaksemme sen 8. luvusta ja aloittaaksemme 19. jakeesta, tekstiksi aiheellemme. Ja nyt, etsiessänne sitä ja ennen kuin... Me tulemme lukemaan sen, ja sitten me haluamme rukoilla, ja jos täällä sattuu olemaan joitakin pyyntöjä tänä aamuna, sanokaa: "Muista minua"?

²⁸ Viimeisessä... Kaksi tai kolme viikkoa sitten, kun minulla oli kokous... Asiasta toiseen, teidän etsiessänne sitä, kokoukset alkavat Chautauquassa kuudentena päivänä. Me odotamme suurta aikaa, Middletownissa, Ohiossa. Teillä, joilla on lomanne tulla sinne, tulkaa; siellä on suuri leiri aivan joen rannalla, voitte kuulla kaiken saarnaamisen mitä koskaan olette kuulleet. He ovat joka puolella ylös ja alas jokea, saarnaten joka aamu, kautta koko päivän ja illan. He tulevat kaikki kokoontumaan yhteen. Se on suurella leirintäalueella, paljon suuremmalla kuin Silver Hills, se on monta kertaa suurempi, ja siellä on

suuri paikka jonne voimme saada mahtumaan kahdeksasta kymmeneentuhanteen ihmistä, ja se on aina tupaten täynnä. Meillä on ollut suuria aikoja Ohiossa.

²⁹ Ja vanha veli Kidd, jonka puolesta menin rukoilemaan eräänä aamuna; te kaikki muistatte minun kertoneen siitä kolme viikkoa sitten; lääkäri oli antanut hänelle kaksikymmentä neljä tuntia elinaikaa; nyt hän on ylhäällä ja kävelee ympäriinsä. Hän lainasi Kirjoitusta; hän ei voinut laulaa laulua. Ja kun menin katsomaan häntä eräänä aamuna, hän oli siellä tuo huivi hartioillaan; (lähdin täältä noin kolme tai neljä tuntia ennen päivänkoittoa, niin että voin päästä hänen luokseen.) ja sanottiin, että hän kuolisi tuona päivänä, se oli syöpä, pitkälle kehittyneessä tilassa.

³⁰ Ja hänen kallis pikku vaimonsa oli pessyt pyykkiä saadakseen viisikymmentä centtiä päivässä, alkaen aamuvarhaisesta myöhään yöhön saadakseen viisikymmentä centtiä, pitääkseen miehensä kentällä saarnaamassa. Hän saarnasi kahden viikon herätyksen, keräsi uhrin ja sai 80 centtiä. Mutta minä näin tuon pienen parin istumassa siellä, ja hänellä oli tämä pieni huivi hartioillaan; yhdeksänkymmentäkaksivuotias, ja niin loistavana kuin vain voi istumassa siellä, ja helluntailaisena ydintään myöden, tiedättehän.

Ja minä kysyin: "Minkä vuoksi te vanhat ihmiset istutte täällä ulkona?"

"Vain odottamassa veneen tulemistä."

³¹ Heidän työnsä, kaikki, minkä he olivat saavuttaneet; he olivat saavuttaneet tarkoituksensa, ja olivat nyt valmiit menemään saamaan palkkionsa. Ja minä sanoin veli Kiddille tuona aamuna: "Sinä tulet olemaan Chautauquan kokouksessa."

Hän soitti minulle eilen, sanoen: "Minä tulen olemaan siellä, veli Branham." Kaikki oli hienosti.

³² Monet kokouksista puhuvat minun tulevasta uudesta palvelustehtävästäni. Eräs veli, baptisti veli, joka seisoo täällä, hänen teini-ikäinen tyttärensä oli jollakin tavalla vähän oikullinen, ja minä sanoin hänelle: "Minä annan sinulle tyttäresi Herraa Jeesusta varten", eräänä aamuna, ja kun hän meni kotiin tämä oli pelastunut, ja toinen täällä tänä aamuna tullakseen kastetuksi.

³³ Ja eräs mies, veli Sothmann, ystäväni Kanadasta, hänen anoppinsa ollessa kuolemaisillaan, sanoin: "Kun tulet sinne, löydät anoppisi

niin nähdessään sen 10 000 muslimia heittäytyi maahan ja vastaanotti Jeesuksen Kristuksen henkilökohtaisena Pelastajanaan.

¹⁵⁴ Meillä yhä on T. L. Osborneja, ja niin edelleen, jotka yhä ruokkivat lammasten ruualla. Arvelen, ettei veli Osborn vielä ole ollut muslimien joukossa. He väittävät olevansa niin voitolla. Mutta meillä yhä on Jumala, joka voi vapauttaa lampaan leijonalta; vapauttaa lampaan karhulta. Ja se teki minulle hyvää tietää, että he olivat kirjoittaneet sen ja tunnistaneet sen. He luulevat, etteivät ole. He kävelevät pois, kääntävät selkensä ja sanovat: "Oi, nuo päivät ovat ohitse." Nuo muslimit sanovat: "Ahaa, silloin koko Raamattu on ohitse. Te olette kokonaan väärässä. Te palvotte miestä. Miestä joka kuoli, ja hänen nimensä oli Jeesus, ja hän kuoli pitkän aikaa sitten, eikä ole mitään sellaista asiaa, että hän olisi ylösnoussut."

¹⁵⁵ Mutta he eivät voineet sanoa sitä Durbanin kokouksessa. Siellä Hän seisoi tehden samoja asioita, joita Hän oli tehnyt, todistaen sen heille. Nyt jopa kirkkokuntien täytyy tulla takaisin... Juuri tuo sama henkilö, joka kirjoitti minulle, että minun täytyisi peruuttaa opetukseni Raamatusta, oli sama jonka täytyi kirjoittaa se heidän lehdessään. Jumala panee heidät ylistämään Häntä kaikesta huolimatta. Se on totta. Hän laittaa heidät ylistämään Häntä joka tapauksessa.

¹⁵⁶ Meillä istuu täällä pieni sairas tyttö. Onko hän sinun lapsesi? Mikä hänen vaivansa on, sisar? Aivoverenvuoto. [Veli Branham keskustelelee sairaan lapsen äidin kanssa.] On ainoastaan yksi asia, äiti, mikä voi pelastaa tuon tytön. Se on Jumala. Sinä tiedät sen. Oletko sinä käynyt rukoilemassa hänen puolestaan, veli Neville? Sen jälkeen kun veli Neville meni ja rukoili hänen puolestaan, hän on tullut paremmaksi. Hänellä yhä on paimenia, jotka tuntevat lammasten ruuan.

¹⁵⁷ Mikä on sinun vaivasi, kallis sisar, joka istut siellä pyörätuolissa? Sinun? Syöpä. Hyvä on, jos minä kysyisin teiltä jotakin juuri tässä. Kuinka monet täällä ovat parantuneet syövästä, kohottaisitteko kätenne. Katsohan tätä, sisar.

¹⁵⁸ Jumala on Parantaja. Me tiedämme sen. Jos minä kertoisin teille, että minä voisin mennä ja ottaa tuon aivoverenvuodon pois tuolta työltä ja parantaa hänet, niin minä kertoisin teille väärän asian. Tai että voisin ottaa tuon syövän pois tuosta naisesta. Mutta minä tiedän yhden asian: oli karhu, syöpä, kasvain, sokeus, ja jopa kuolema oli ottanut yhden Jumalan lampaista eräänä päivänä. Ja minä menin Jumalan voiman

Kristuksen Evankeliumin saarnaamista, sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Me lainaamme:

“Sen tämä Kristus lupasi Hänen seuraajilleen, kun Hän sanoi: ‘Hän, joka uskoo Minuun, on myös tekevä niitä tekoja, joita Minä teen; ja suurempiakin kuin nämä on hän tekevä.’ Onko seurakunta koskaan tehnyt tekoja, jotka ovat tunnusmerkillisiä Kristukselle Raamatussa; voiko se tehdä niitä tänään? Voiko yksikään kirkkoista erotettavasti tehdä edes puolet niistä ihmeistä, joita Kristus teki? Puhumattakaan suuremmista teoista. Voitko sinä hyvin tunnettuna yksilönä, kristillisyyden edustajana, nostaa ylös kuolleen fyysiseen elämään? Voitteko te kävellä meren päällä? Voitteko te parantaa sairasta ja antaa näön sokealle? Eikö tämä olekin yllä olevan mukaisesti Kristuksen asettama, miten koetella lausunnot teidän uskossanne.”

¹⁵² Kokonaisuutena tässä muslimin artikkelissa on selvästi väärää lausuntoja toisensa jälkeen. He häpäisevät tätä muslimia, mutta hän oli oikeassa. Tässä on se, mitä heillä oli sanottavana:

“Paras vastaus sille on lukea Raamattua ja tuntea Koraani, ja verrata niitä. Muhamettilaisuuden väite siitä, että se voittaisi kristillisyyden, on puhtaasti mahtipontinen kuvitelma. Kirjoittaja kuitenkin on koskettanut elintärkeää kohtaa koskien ihmeitä, jotka kuuluvat seurakuntaan. Mutta tässä jälleen me epäilemme kirjoittajan vilpittömyyttä. Sillä kuka voisi osoittaa ja kieltää ne ihmeet, jotka pastori William Branham on tehnyt muslimien edessä Etelä-Afrikassa, kun 10 000 vastaanotti Kristuksen Pelastajanaan. William Branhamin palvelustehtävän alla Durbanissa, Etelä-Afrikassa ja muualla kaikkialla maailmassa, tai T. L. Osbornin palvelustehtävässä Itä-Afrikassa. Tietenkin me seisomme sata prosenttisesti Billy Grahamin puolella. Me olemme keskustelleet kyseessä olevasta asiasta, ja sillä ei ole arvoa.”

¹⁵³ Mutta kaiken sen keskellä, hän sanoi, että me olimme fanaatikkoja; että me emme tienneet, mitä me olimme tekemässä. Joka tapauksessa heidän täytyi antaa siitä todistus omassa lehdessään, mitä Jumala oli tehnyt. Jumala on aivan yhtä paljon Jumala tänään kuin mitä Hän koskaan on ollut. Te ette ehkä ajattele, että he eivät uskoisi sitä; he eivät näe sitä. Sitä ei ole piilotettu; sitä ei ole tehty missään nurkassa. Sadattuhannet ihmiset istuivat siellä katselemassa sitä. Kun he näkivät tuon raajarikkoisuuden vaivaaman pojan tulevan sinne, ja kun Pyhä Henki kertoi hänelle hänen elämästään ja asioista, ja mitä tapahtui siellä,

toipumassa, ja kaikki on hyvin.” Ja juuri sillä tavalla se oli. Ihmiset vain tulevat... Se on varhaisvaiheessaan nyt, mutta se liikkuu eteenpäin. Mutta oi, me odotamme sen runsaana ylittävän kaiken. Me olemme Kotkan päivässä ja viimeisessä päivässä, mutta kunniakkaassa hetkessä.

³⁴ Onko teillä nyt Raamattunne valmiina lukemista varten? I. Samuel 8. luku

Siitä huolimatta ihmiset kieltäytyivät tottelemasta Samuelin ääntä;

Ja he sanoivat: Ei; vaan me haluamme että meillä on kuningas ylitsemme.

Että me myös voisimme olla kuten kaikki kansat; ja että kuninkaamme voisi jakaa meille oikeutta, ja mennä edellämme, ja taistella taistemme.

Ja Samuel kuuli kaikki ihmisten sanat, ja hän kertasi ne Herran korville.

Ja Herra sanoi Samuelille: Kuuntele heidän ääntään ja aseta heille kuningas. Ja Samuel sanoi Israelin miehille: Menkää jokainen mies omaan kaupunkiinsa.

³⁵ Nyt jos minun tulisi valita tästä tämän aamuinen tekstini, niin haluaisin valita tekstikseni: *Hylätty Kuningas*.

³⁶ Se oli aika, niin kuin on kaikkina aikoina, että ihmiset eivät halua Jumalan johtavan heitä. He haluavat oman johtajuuden omalla tavallaan. Ja tämä kertomus tänä aamuna, kun te menette koteihinne, niin teidän olisi hyvä lukea se kokonaan lävitse. Se tapahtui Samuelin, tuon Jumalan miehen päivinä, tuon profeetan päivinä. Ja hän oli ollut oikeamielinen ja hyvä mies, kunniallinen, hyvämaineinen, totinen ja rehellinen ihmisten kanssa, milloinkaan pettämättä heitä, kertomatta heille mitään muuta kuin suoraan: “NÄIN SANOO HERRA.”

³⁷ Mutta ihmiset olivat tulleet sille paikalle, että he halusivat muuttaa tämän ohjelman. He olivat katsoneet filistealaisia, amalekilaisia, amorilaisia ja heettiläisiä ja muita maailman kansoja, ja nähneet, että heillä oli kuninkaat, jotka hallitsivat heitä, opastivat heitä ja taistelivat heidän sotansa ja niin edelleen. Ja Israel halusi tehdä itsensä samanlaiseksi, kuin nämä kansat olivat kuninkaineen.

³⁸ Mutta ei ole koskaan ollut, missään ajanjaksossa, Jumalan tarkoitus, että Hänen ihmisensä toimisivat niin kuin maailman ihmiset, tai että

heitä hallittaisiin tai valvottaisiin kuten maailman ihmisiä. Jumalan ihmiset ovat aina olleet erikoisia ihmisiä, ja erilaisia ihmisiä, uloskutsuttuja, erotettuja, ja kerta kaikkiaan erilaisia toiminnoissaan, tavoissaan ja elämän tavoissaan, kuin mitä maailman ihmiset ovat. Heidän ruokahalunsa, ja kaikki heissä, on aina ollut erilaista kuin se, mitä maailman ihmisten halut ovat.

³⁹ Ja Israelin ihmiset tulivat Samuelin luo ja sanoivat: “Sinä olet nyt tulossa vanhaksi, ja sinun poikasi eivät vaella sinun tietäsi”, koska he eivät olleet totisia kuten Samuel, vaan he ottivat lahjuksia ja rahaa. Ja he sanoivat: “Samuel, sinun poikasi eivät ole kuten sinä, joten me haluamme, että sinä etsit meille kuninkaan ja voitelet hänet, ja teet meidät kansaksi, niin kuin loputkin maailman kansoista ovat.”

⁴⁰ Ja Samuel yritti kertoa heille, että se ei toimisi. Hän sanoi: “Jos te teette sen, niin te tulette näkemään, että ensimmäiseksi hän tulee kutsumaan kaikki teidän poikanne kodeistanne ja tekemään heidät sotilaiksi juoksemaan hänen vaunujensa edessä, ja kantamaan haarniskaa ja keihästä. Eikä yksin sitä, vaan hän tulee ottamaan tyttärenne, ja tekemään heidät leipureiksi, ja hän ottaa heidät pois teiltä ruokkimaan armeijaa.” Ja hän sanoi: “Sen lisäksi, hän tulee ottamaan veroa viljastanne ja kaikesta tulostanne. Hän tulee ottamaan nuo verot määrättyihin hallituksen menoihin, joita täytyy maksaa. Minä uskon, että te olette kerta kaikkiaan tekemässä virhettä.”

⁴¹ Mutta ihmiset sanoivat: “Me haluamme joka tapauksessa olla kuten muutkin kansat.”

⁴² Miehistä ja naisista on jotakin, niin että he haluavat olla niin kuin muutkin. Ja maan päällä on elänyt vain Yksi Mies, joka oli meidän esimerkkimme, ja Hän oli Se, joka kuoli meidän kaikkien puolestamme, meidän Herramme ja Pelastajamme, Jeesus Kristus. Hän oli täydellinen esimerkki siitä, mitä meidän tulisi olla, aina Isän asioilla ja tehden sitä, mikä oli oikein.

⁴³ Ja huolimatta siitä, kuinka paljon Samuel yritti taivutella ihmisiä, he kuitenkin jatkuvasti kulkivat hänen perässään päivin ja öin sanoen: “Me haluamme kuninkaan. Me haluamme miehen. Me haluamme miehen, josta voimme sanoa: “Tämä on meidän oppaamme.”” Ja se ei ole koskaan ollut Jumalan tahto. Se ei koskaan ollut Jumalan tahto, eikä koskaan tule olemaan Jumalan tahto, että ihmiset hallitsevat toisiansa. Jumala hallitsee ihmisiä. Jumala on meidän Hallitsijamme, meidän

asti Sinä olet vahvistanut Sen, ja minä uskon, että Sinä tulet jatkuvasti tekemään niin, niin kauan kuin minä pysyn uskollisena Sinulle.

¹⁴⁹ Voikoot he kaikki nyt vastaanottaa Iankaikkisen Elämän, Isä. Älköön tämä päivä milloinkaan erotko heistä. Ja kun tuo hetki tulee, että he jättävät tämän maailman, niin voikoon tämä, mitä minä olen juuri sanonut heille, avautua todellisuuteen. Ja istuessamme täällä tänään kuolevaisina, katsoen kellojamme, ajatellen päivällistämme ja huomista työtämme, elämän huolia ja aherruksia, niitä ei tule olemaan silloin. Ne tulevat kaikki katoamaan pois. Siellä ei tule olemaan huolia, vain yksi suuri Iankaikkisuuden ilo. Anna heille sen tyyppinen Elämä, Isä, jokaiselle. Minä pyydän Sinulta tätä, Isä, että voisın kohdata jokaisen henkilön, joka on täällä tänä aamuna kuullut minun kertovan tämän näyn, siellä toisella puolella. Vaikka täällä saattaa olla miehiä, jotka ovat eri mieltä kanssani, ja myös naisia, mutta Isä, älä koskaan anna sen seistä meidän tiellämme. Voikaamme me tavata heidät myös siellä, kun he juoksevat syleilemään toisiaan huutaen: “Kallis veljemme.” Olkoon se sillä tavalla kuin se näytettiin siellä, Herra, jokaiselle. Kaikki, joita minä olen rakastanut, ja jotka ovat rakastaneet minua. Rukoilen, että se tulisi olemaan sillä tavalla, Herra. Ja minä rakastan heitä kaikkia. Ilmestykööt he, Isä. Minä tarjoan heille Iankaikkisen Elämän nyt. Voikoot he tehdä oman osansa ja vastaanottaa sen. Sillä minä pyydän sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

¹⁵⁰ Meillä on vain muutamia hetkiä rukoillaksemme sairaiden puolesta. Näen, että meillä on täällä pieni sairas tyttö ja nainen pyörätuolissa. Nyt, kaikkein kalleimmille veljilleni ja sisarilleni. Olkaa hyvät alkääkö ymmärtäkö minua väärin. Minä en tiedä, mitä tapahtui. Minä en tiedä, mitä tapahtui. Mutta Jumala, kun minä kuolen, anna minun mennä takaisin tuohon paikkaan, anna minun vain mennä takaisin tuohon paikkaan, siinä minä haluan olla, missä tahansa se olikin. Minä en yritä olla Paavali, joka temmattiin kolmanteen Taivaaseen. Minä en sano sitä. Minä uskon vain Hänen yrittäneen rohkaista minua, yrittäneen antaa minulle jotakin, työntääkseen minua eteenpäin uudessa palvelustehtävässäni, joka on tulossa.

¹⁵¹ Näyttäisikö epäkunnioittavalta, jos minä lukisin jotakin tässä nyt? Sopsisiko se? Yksi kansakunnan johtavista julkaisuista... Billy Graham: “Tohtori Billy Graham kutsuttu islamilaisten luo.” Se on *Afrikaans Timesin* etusivulla, helmikuun 15, 1960. Tämän artikkelin kirjoittaja, joka oli muslimi (muhamettilainen) uskoo, että ihmeiden tulisi seurata

¹⁴⁵ Ja nyt pääanne kumarrettuina, kohottaisitteko kätenne ja sanoisitte: “Rukoile minun puolestani, veli Branham.” Jumalan tahto sisäpuolellani.

¹⁴⁶ Nyt, ollessanne juuri siellä missä olette, miksi te ette sanoisi nöyrästi: “Jumala, sydämessäni minä tänään luovun kaikista maailman asioista. Minä luovun kaikesta rakastaakseni Sinua ja palvellakseni Sinua koko elämäni. Ja minä tulen tästä päivästä eteenpäin seuraamaan Sinua jokaisessa Sinun Raamattusi Kirjoituksessa.” Jos teitä ei ole kastettu vielä kristillisellä kasteella, niin: “Minä tulen tekemään sen, Herra. Jos minä en ole vielä vastaanottanut Pyhää Henkeä...” Te tulette tietämään sen, kun te olette vastaanottaneet Sen. Se tulee antamaa teille varmuuden ja sen rakkauden, jonka te tarvitsette. Oi, teillä on voinut olla jotakin erikoista, teillä on voinut olla tunne-elämyksiä, niin että olette huutaneet ja puhuneet kielillä, mikä on hienoa, mutta jos tuo jumalallinen Rakkaus ei ole siellä... Uskokaa minua nyt.

¹⁴⁷ Sanokaa: “Herra, aseta minun sydämeeni ja sieluuni Sinun Henkesi, niin että voisin rakastaa ja kunnioittaa ja omata tuon Jumalallisen Rakkauden sydämessäni tänään, joka tulee viemään minut tuohon maahan, kun viimeinen henkäykseni on lähtenyt minusta.” Rukoilkaa te itse nyt sillä aikaa, kun me rukoilemme. Rukoilkaa omalla tavallanne. Pyytäkää Jumala tekemään se teille. Minä rakastan teitä. Minä rakastan teitä. Teitä kalliita harmaapäisiä miehiä, jotka istutte täällä, jotka ovat työskennelleet kovin ruokkiakseen pieniä lapsiaan. Teitä vanhoja äiti raukkoja, jotka olette pyyhkineet kyneleitä silmistänne. Salli minun vakuuttaa tämä sinulle, rakas sisar, se ei ole siellä jossakin toisen henkäyksen päässä. Minä uskon, että se ehdottomasti on tässä huoneessa. Se on vain tuo ulottuvaisuus, johon me tulemme; tämä on vain turmeltuneisuutta, jossa me elämme nyt. “Tahtoni minussa, Herra, olkoon Sinun tahtosi.” Rukoilkaa te nyt, rukoillessamme yhdessä.

¹⁴⁸ Kunnioittavasti, Herra, Sinun Sanasi ja Sinun Pyhän Henkesi perustalta, me olemme niin iloiset, että me tiedämme, mistä meidän syntymämme tulee. Me olemme niin iloiset, että olemme syntyneet, emme miehen tahdosta, emmekä lihan tahdosta, vaan Jumalan tahdosta. Ja me rukoilemme tänään, Isä, että näille, jotka nyt pyytävät anteeksiantavaa armoa, Sinun Henkesi tulisi tekemään tuon teon, Herra. Ei ole mitään tapaa minun tehdä sitä. Minä olen vain mies; eräs toinen Kisin poika. Mutta me tarvitsemme Sinua, Pyhää Henkeä. Jumala, salli minun olla Samuel, sellainen joka kertoo Totuuden Sanasta. Ja tähän

Kuninkaamme. Ja se on hyvin paljon rinnastettavissa tämän päivän kanssa, koska ihmisillä näyttää olevan tuo sama ajatus. He eivät näytä kykenevän ymmärtämään, että Jumala yhä hallitsee ihmistä, sen sijaan että ihminen hallitsisi ihmistä.

⁴⁴ Niinpä he valitsivat itselleen miehen nimeltään Saul, joka oli Kishin poika. Hänellä oli hyvä maine ja hän oli kunniallinen mies. Hän sopi ihmisille mainiosti, koska hän oli suuri, pitkä, ylhäisen näköinen mies. Kirjoitukset sanovat, että hän oli päättään ja hartioitaan yläpuolella muiden Israelin miesten. Hän oli kuninkaallisen näköinen, ja hän oli komea kasvoiltaan. Hän oli loistava ja epätavallinen mies.

⁴⁵ No niin, se on senkaltaisen mies, jonka ihmiset haluavat valita tänään. Ihmiset eivät näytä olevan tyytyväisiä siihen, että Jumala asetti Pyhän Hengen hallitsemaan ja valvomaan Hänen Seurakuntaansa. He haluavat jonkun, jonkun miehen, jonkun kirkkokunnan, joidenkin määrättyjen ihmisten hallitsevan seurakuntaa. Eivätkä he kykene heittämään itseään täydellisesti Jumalan käsiin, ollakseen hengellisiä, ja ollakseen Pyhän Hengen johdossa. He tahtovat jonkun, joka pitää huolta uskonnosta heille, jonkun joka tulee kertomaan heille, kuinka tehdä se ja kaiken muun siitä. Niinpä tämä mies näytti sopivan tuolle paikalle tarkalleen, koska hän oli erittäin älykäs mies.

⁴⁶ Ja hyvin samalla tavalla on tänäänkin. Me myös haluamme valita sellaisia ihmisiä, hallitsemaan meidän seurakuntiamme, hallitsemaan Jumalan Seurakuntaa. Eikä minulla ole mitään sanottavaa sitä vastaan, vaan haluan voin tuoda esiin erään asian: sen, että ei ole, ei ole ollut eikä koskaan tule olemaan Jumalan tahto, että sillä tavalla olisi. Jumalan tulee hallita Hänen ihmisiä, jokaista yksilöä.

⁴⁷ Ja sitten me näemme että tämä Kishin poika, oli suuri mies, suurikokoinen, ja näytti sopivan hyvin ihmisille, että viitta hänen yllään näyttäisi hienolta, ja kruunu hänen päässään olisi korkealla muiden ihmisten yläpuolella hänen kävellessään. He ajattelivat, että se olisi todella suuri etu Israelin valtakunnalle. Sillä muiden kansojen kuninkaatt ajattelisivat: “Katsohan mikä mies!” Kuinka he voisivat osoittaa sormellaan ja sanoa: “Katsokaahan tänne, mikä suuri kuningas meillä on! Katsokaa, miten suuri mies meitä hallitsee!”

⁴⁸ Ja on ikävä sanoa, mutta kuinka totta se onkaan tänään seurakuntien kanssa. He rakastavat sanoa: “Meidän pastorimme ei ole mikään ahdasmielinen mies; hän on suuri mies. Hän on suorittanut

loppututkinnon Hartfordissa tai jossakin suuressa teologian koulussa. Hänellä on neljä arvoastetta, sellaisesta-ja-sellaisesta paikasta, ja hän sulautuu hyvin ihmisten keskuuteen.” Kaikki se saattaa olla hyvää, ja sillä on oma paikkansa, mutta Jumalan tie Hänen Seurakunnalleen on olla Hänen Pyhän Henkensä johdattama. Mutta he haluavat sanoa: “Meillä on tämä suuri kirkkokunta, johon me kuulumme. Me aloitimme varhaispioneerien päivinä vähemmistönä, meitä oli vain harvoja. Ja nyt me olemme kasvaneet suurimpien joukkoon, mitä on olemassa. Meillä on parhaat koulut ja parhaiten koulutetut saarnaajat. Meillä on parhaiten pukeutuneet ihmiset, kaupungin parhaimmisto kuuluu meidän kirkkokuntaamme. Ja me lahjoitamme hyväntekeväisyyteen ja me teemme hyviä tekoja ja muuta sellaista”, sitä vastaan ei ole mitään, suokoon Jumala, etten puhuisi yhtään sanaa sitä vastaan, koska se on kaikki hyvää; mutta kuitenkin ei ole Jumalan tahto, että ihminen hallitsee toista ihmistä.

⁴⁹ Jumala lähetti Helluntaipäivänä Pyhän Hengen hallitsemaan ihmisten sydämissä, johtamaan heidän elämäänsä. Ei ollut tarkoitettu, että ihminen hallitsisi ihmistä, vaikka me haluammekin sitä.

⁵⁰ On hyvin erikoista, kun me voimme sanoa kuuluvamme sellaiseen suureen organisaatioon: “Oletko sinä kristitty?”, siten tämä teksti tuli minulle. Kun olin sairaalassa, minä saatoin kysyä joltakin: “Oletko sinä kristitty?” “Minä kuulun siihen-ja-siihen.”

“Oletko sinä kristitty?”

“Minä kuulun siihen-ja-siihen.”

⁵¹ Ja pieni hoitajatar tuli vuoteeni viereen, jossa olin lukemassa Raamattua, ja hän oli uusi hoitajatar siinä kerroksessa, ja hän sanoi: “Mitä kuuluu? Uskon, että sinä olet sananpalvelija Branham ja fyysistä tarkastusta varten täällä.”

Minä sanoin: “Kyllä olen.”

⁵² Ja hän sanoi: “Voisinko hieroa selkääsi vähän alkoholia, niin että sinusta tuntuisi vähän paremmalta?”

Ja minä sanoin: “Sinä voit tehdä sen.”

⁵³ Ja hänen hieroessaan selkääni, hän kysyi: “Mihin kirkkokuntaan sinä kuulut?”

⁵⁴ Minä sanoin: “Oi, minä kuulun vanhimpaan kirkkokuntaan, mitä on olemassa.”

Minulla on niin koti-ikävä ja olen alakuloinen ja haluan nähdä Jeesuksen,

Haluaisin kuulla noiden sataman kellojen lempeästi soivan.

Se kirkastaisi polkuni ja poistaisi kaiken pelon;

Herra, anna minun katsoa ajan esiripun taakse.

Herra, salli minun katsoa murheiden ja pelon esiripun taakse;

Anna minun katsella tuota aurinkoista kirkasta ilmanalaa.

Se voimistaisi uskoamme ja poistaisi kaiken pelon;

Herra, anna minun katsoa ajan esiripun taakse.

¹⁴² Olen varma, Herra, jos tämä pieni seurakunta tänä aamuna vain voisi katsoa tuon esiripun taakse. Heidän keskuudessaan ei ole mitään ahdistusta, eikä koskaan tule olemaan. Ei sairautta, ei muuta kuin täydellisyttä, ja on vain yksi henkäys tämän ja tuon paikan välillä, vanhasta iästä nuoruuteen, ajasta Iankaikkisuuteen. Huomisen nääntymyksestä ja eilisen murheista, Iankaikkisuuden nykyhetkeen, täydellisyydessä.

¹⁴³ Minä rukoilen, Jumala, että Sinä siunaisit jokaista henkilöä täällä. Jos täällä on niitä Herra, jotka eivät tunne Sinua tuon kaltaisen rakkauden tavalla. Ja totisesti, Isä, mikään ei voi mennä sisälle tuohon Pyhään Paikkaan ilman sen tyyppistä rakkautta; uudestisyntymää, olla syntynyt uudestaan. Pyhä Henki, Jumala, on rakkaus. Ja me tiedämme, että se on totta. Ei väliä vaikka siirtäisimme vuoria uskollamme, vaikka tekisimme suuria asioita, niin kuitenkin ilman sitä siellä, me emme voisi koskaan kiivetä noita suuria tikkaita sinne toiselle puolelle. Mutta sen kanssa, se tulee kohottamaan meidät tämän maallisen murheen toiselle puolelle.

¹⁴⁴ Minä rukoilen, Isä, että Sinä siunaisit ihmisiä täällä, ja voikoon jokainen henkilö, joka tänä aamuna on kuullut minun kertovan tämän Totuuden, tietää, että Sinä olet minun todistajani, Herra. Kuten entisajan Samuel sanoi: “Olenko minä koskaan kertonut mitään heille Sinun Nimessäsi, mikä ei olisi ollut totta?” He ovat sen tuomareita. Ja minä kerron heille nyt, että Sinä olet vienyt minut tuohon maahan. Sinä tiedät, että se on totta. Ja nyt, Isä, jos siellä on joitakin, jotka eivät tunne Sinua, voikoon tämä olla se hetki, jolloin he sanovat: “Herra, aseta sisälleni tahto olla Sinun tahtosi.” Suo se, Isä.

kapenisi, kunnes me tulisimme siihen, missä me nyt olemme. Se olisi ainoastaan turmeltuneisuuden varjo. Tuo pieni jokin, jonka me voimme vaistota ja tuntea, että siellä on jotakin jossakin; me emme tiedä, mitä se on. Oi, kalliit ystäväni, minun Evankeliumin rakkaani, minun Jumalalle synnyttämäni lapset, kuunnelkaa minua, pastorianne. Toivon, että olisi olemassa jokin tapa minun selittää se teille. Ei ole mitään sanoja. Minä en voisi löytää niitä. Niitä ei löydy mistään. Mutta heti tämän viimeisen henkäyksen toisella puolella on kaikkein ihanin asia, mitä te koskaan... Ei ole mitään tapaa selittää sitä. Ei ole mitään tapaa; minä en yksinkertaisesti osaa tehdä sitä. Mutta mitä tahansa te teettekin, ystävät, pankaa syrjään kaikki muu siihen asti, kunnes saatte täydellisen rakkauden. Tulkaa siihen pisteeseen, että voitte rakastaa jokaista, jokaista vihollistanne ja jokaista muuta. Tuo yksi vierailu sinne on tehnyt minut eri mieheksi. Minä en voi enää koskaan, en koskaan olla tuo sama veli Branham, joka minä olin.

¹³⁹ Vaikka lentokoneet keinuvat, vaikka salammat välähtelevät, vaikka vakoojilla olisi ase suunnattuna minuun, mitä tahansa se onkin, sillä ei ole väliä. Minä tulen Jumalan armosta jatkamaan taistelua, saarnatessani Evankeliumia jokaiselle luodulle ja jokaiselle henkilölle, jolle voin, suostutellen heitä tulemaan tuohon kauniiseen maahan siellä toisella puolella.

¹⁴⁰ Se voi näyttää kovalta; se voi tarvita paljon voimaa. Minä en tiedä kuinka kauan pidempään. Me emme tiedä sitä. Fyysisesti puhuen, tuon tutkimuksen mukaisesti, joka minulle tehtiin, he sanoivat: "Sinulla on 25 vuotta kovaa, hyvää elämää jäljellä. Sinä olet hyvässä kunnossa." Se auttoi minua. Oi, mutta sitä se ei ollut. Sitä se ei ole. Se on jotakin täällä sisällä. Tämän turmeltuaisuuden täytyy pukeutua turmeltumattomaan; tämän kuolevaisen täytyy pukeutua kuolemattomuuteen.

¹⁴¹ Kiisin poikia voi nousta. Nuo kaikki hyvät asiat, joita he tekevät, minulla ei ole mitään pahaa sanottavaa siitä; antavat köyhille ja hyväntekeväisyyteen. Ja muistakaa, että Samuel myös kertoi Saulille: "Sinä tulet myös profetoimaan." Ja monet noista miehistä ovat suuria valtavia saarnaajia, jotka osaavat saarnata Sanan kuin arkkienkelit, mutta kuitenkin se ei ollut Jumalan tahto. Jumalan täytyy olla heidän Kuninkaansa. Ja veli, sisar, anna sinä Pyhän Hengen johtaa itseäsi. Kumartakaamme päämme hetkeksi.

Hän sanoi: "Mikä kirkkokunta se on?"

⁵⁵ Minä sanoin: "Se on yksi, joka organisoitiin ennen kuin maailmaa oli organisoitu."

⁵⁶ "Oi", hän sanoi, en usko tietäväni... Minä kuulun erääseen määrättyyn kirkkoon. Onko se tuo organisaatio?"

⁵⁷ Minä sanoin: "Ei rouva. Tuo organisaatio alkoi vasta 200 vuotta sitten. Mutta tämä organisaatio alkoi silloin, kun aamutähdet lauloivat yhdessä, ja Jumalan pojat huusivat ilosta, kun he näkivät Pelastajan tulevan lunastamaan ihmissuvun."

⁵⁸ Ja hän lopetti selkäni hieromisen, ja minä olin kumartuneena hieman tänne päin, niin että tuo nainen voisi hieroa, (ja hän oli läheltä Corydonia täällä,) ja me aloimme keskustella, ja hän sanoi: "Minä olen aina uskonut, että jos Jumala koskaan oli Jumala, niin Hän on yhä sama Jumala tänään kuin, mitä Hän oli entisinä aikoina. Vaikka minun kirkkoni suoraan kieltääkin sen, niin minä kuitenkin uskon, että se on Totuus."

⁵⁹ Ja minä sanoin: "Sinä et ole kaukana Jumalan Valtakunnasta, nuori nainen."

Hän sanoi: "Jos Hän koskaan oli Parantaja, niin eikö Hän yhä ole Parantaja?"

Minä sanoin: "Sitä Hän aivan varmasti on, sisareni."

⁶⁰ Mutta ihmiset haluavat hallita ihmisiä, ja mies haluaa miehen hallitsevan itseänsä. Hän ei halua Jumalan hallitsevan itseään.

⁶¹ Niinpä tämä Kiisin poika, Saul, oli suora vastaus sille, mitä he olivat halunneet. Suuri valtiomies... Oi, hän voisi johtaa heidän taistelujaan ja niin edelleen. Kuitenkaan se ei ollut Jumalan tapa tehdä asioita. Jumala halusi vanhan uskollisen profeettansa ohjaavan heitä ja puhuvan Hänen Sanansa heille.

⁶² Nyt tänään, tässä suuressa seurakunnan ajanjaksossa, jossa me elämme, ja minä uskon koko sydämeistäni, että me olemme tehneet tarkalleen päinvastoin kuin, mitä Jumala määräsi meidät tekemään. Meidän Pelastajamme viimeiset sanat olivat Mark.16. Hän sanoi:

... Menkää kaikkeen maailmaan, ja saarnatkaa evankeliumia jokaiselle luontokappaleelle.

Hän, joka usko ja kastetaan, pelastuu; mutta hän, joka ei usko, on tuomittu.

Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: minun nimessäni he ajavat ulos perkeleet; he puhuvat uusilla kielillä;

He ottavat ylös käärmeitä; ja jos he juovat jotakin kuolettavaa, se ei vahingoita heitä; he laskevat kädet sairaiden päälle, ja ne parantuvat.

⁶³ Ei yksikään mies; ei yksikään Kiisin poika, eikä kukaan muukaan voi tuottaa sitä, Pyhän Hengen johtajuuden ulkopuolella. Mutta me olemme rakentaneet kouluja; me olemme rakentaneet seminaareja ja organisaatioita tyydyttääksemme itseämme ja näyttääksemme siltä kuin muukin maailma näyttää.

⁶⁴ No niin, Pyhällä Hengellä oli tapana olla tämän kansakunnan johtaja. Kun he kirjoittivat Itsenäisyysjulistuksen, niin heillä oli siellä ylimääräinen tuoli. Minun mielessäni ei ole epäilyksen häivääkään, etteikö Jumalan Poika istunut tuon pöydän ääressä, kun tämä kansakunta perustettiin uskonnonvapauden periaatteelle, niin että vapaus on kaikille, ja Jumalan Iankaikkisen Sanan perustalle. Mutta me olemme turmelleet sen, politiikalla. Me olemme äänestäneet sinne miehen valheellisten lupausten pohjalta, kunnes meidän kansakuntamme, ja meidän politiikkamme, ja meidän demokratiamme on niin saastunut, että se on kommunismin läpitunkema ja kaikenlaisten "ismien".

⁶⁵ Ja monta kertaa me kutsumme rukoukseen, kun Yhdistyneet Kansakunnat kohtaavat tai heillä on neuvottelu. Ja erään suuren asian ollessa esillä juuri lähiaikoina, ei siellä ollut yhtään kutsua rukoukseen! Kuinka me voimme koskaan selvittää erimielisyydet ilman rukousta? Kuinka me voimme koskaan odottaa maailman koskaan tekävän mitään ilman Pyhän Hengen johtajuutta?

⁶⁶ Mutta sallikaa minun sanoa tämä rakkaudella ja kunnioituksella kansakuntaamme, sen lippua, ja Tasavaltaa kohtaan, jonka puolesta se seisoo. Me olemme hylänneet Johtajamme, Pyhän Hengen, ja turmeltuneen politiikan kautta me olemme tuoneet sisälle miehen, jolla on kieroutunut mieli. Ja jos te ette ole tarkkaavaisia, he tulevat tekemään yhden kaikkein kuolettavimmista virheistään, mitä he koskaan ovat tehneet, juuri nyt: ja siksi, että ihmiset haluavat miehen hallitsevan.

⁶⁷ Se, mitä me tarvitsemme tämän Yhdysvaltojen pääkaupungissa presidenttinä; se mitä me tarvitsemme hallituksessa; se mitä me tarvitsemme oikeussaleissamme, on miehiä, jotka ovat vihkineet elämänsä Jumalalle ja ovat täytetyt Pyhällä Hengellä ja ovat Hänen

tuomitsemaan sen Sanan mukaan, jota sinä saarnasit meille. Ja sitten, jos sinut hyväksytään tuona aikana, ja sinut tullaan hyväksymään, niin sitten sinä tulet esittelemään meidät Hänelle sinun palvelustehtäväsi voittopalkintoina. Sinä tulet ohjaamaan meidät Hänen luokseen, ja kaikki yhdessä me tulemme menemään takaisin maan päälle elääksemme iankaikkisesti."

Minä kysyin: "Täytyykö minun palata takaisin nyt?"

"Kyllä, mutta jatka eteenpäin painamista."

¹³⁴ Minä katsoin, ja minä voin nähdä nuo ihmiset; niin pitkälle kuin voin nähdä, he yhä tulivat, haluten syleillä minua, huutaen: "Kallis veljemme."

¹³⁵ Juuri sitten ääni sanoi: "Kaikki, joita sinä koskaan olet rakastanut, ja kaikki, jotka koskaan ovat rakastaneet sinua, on Jumala antanut sinulle tänne." Ja minä katsoin, ja tässä tuli vanha koirani. Tässä tuli hevoseni ja laski päänsä olkapäälleni. Sanottiin: "Kaikki, mitä koskaan olet rakastanut, ja kaikki, jotka koskaan ovat rakastaneet sinua, Jumala on antanut heidät sinun käteesi palvelustehtäväsi kautta."

¹³⁶ Ja minä tunsin itseni liikkuvan pois tuosta kauniista paikasta. Ja minä katsoin ympärilleni. Minä sanoin: "Oletko hereillä, kultaseni?" Hän oli yhä unessa, ja minä ajattelin: "Oi Jumala, auta minua. Oi Jumala. Älä koskaan anna minun tehdä kompromissia Sanan kanssa. Anna minun pysyä suoraan Sanan kanssa ja saarnata Se. Minä en välitä, mitä tulee tai menee, mitä joku muu tekee, kuinka monta Saulia tai Kiisin poikaa nousee esiin, kuinka montaa sitä tai tätä on, anna minun Herra, painaa eteenpäin tuohon paikkaan."

¹³⁷ Kaikki kuolemanpelko... Sanon tämän Raamattu edessäni tänä aamuna. Minulla on täällä pieni, noin neljävuotias poika kasvatettavanani. Minulla on yhdeksänvuotias tyttö, ja teini-ikäinen, josta olen kiitollinen, että hän on kääntynyt Herran tielle. Jumala anna minun elää ja kasvattaa heidät Jumalan nuhteessa. Yli sen, koko maailma näyttää huutavan minulle. Yhdeksänkymmentävuotiaat naiset ja miehet ja kaikenlaiset: "Jos sinä et olisi mennyt, niin me emme olisi täällä." Jumala anna minun jatkaa taistelua. Mutta kun tulee kysymys kuolemasta, niin minä en enää... Se olisi ilo, se olisi nautinto mennä sinne sisälle pois tästä turmeltuneisuudesta ja häpeällisyydestä.

¹³⁸ Jos minä voisin valmistaa sata miljardia mailia korkean neliön, joka siellä ylhäällä olisi täydellinen rakkaus. Jokaisella askelella tännepäin se

¹²⁶ Ja sitten tuo ääni, joka puhui yläpuolellani, sanoi: “Sinä tiedät Raamatussa olevan kirjoitettuna, että profeetat koottiin omiensa tykö.”

Ja minä sanoin: “Kyllä, minä muistan sen Kirjoituksissa.”

Sanottiin, “No niin, tätä on silloin, kun sinä tulet kootuksi omiesi kanssa.”

Minä kysyin: “Sitten he tulevat olemaan todellisia, ja minä voin koskettaa heitä.”

“Oi, kyllä.”

Minä sanoin: “Mutta heitähän on miljoonia. Ei ole noin monia branhameita.”

¹²⁷ Ja tuo ääni sanoi: “He eivät ole branhameita; he ovat sinun käännynnäisiäsi. Ne ovat nuo, jotka sinä olet johdattanut Herralle. Jotkut noista naisista tuolla, joiden sinä ajattelet olevan niin kauniita, olivat yli yhdeksänkymmenen, kun sinä johdatit heidät Herralle. Ei ihme, että he huutavat: ‘Kallis veljemme.’”

¹²⁸ Ja he kaikki huusivat yhdessä: “Jos sinua ei olisi ollut, niin me emme olisi täällä.”

¹²⁹ Katsoin ympärilleni ja ajattelin: “No niin, minä en ymmärrä sitä.” Minä sanoin: “Missä on Jeesus? Minä haluan niin kovasti nähdä Hänet.”

¹³⁰ He sanoivat: “Hän on vielä hieman korkeammalla, suoraan tuohon suuntaan. Jonakin päivänä Hän on tuleva sinun luoksesi.” Näettekö? Sanottiin: “Sinut oli lähetetty johtajaksi, ja Jumala on tuleva, ja kun Hän tulee, Hän tulee tuomitsemaan sinut sen mukaisesti heille, ensin; josko he menevät sisälle tai eivät. Me tulemme menemään sisälle sinun opetuksesi mukaisesti.”

¹³¹ Minä sanoin: “Oi, olen niin iloinen! Täytyykö Paavalin seistä tällä tavalla? Täytyykö Pietarin seistä tällä tavalla?”

“Kyllä.”

¹³² Minä sanoin: “Sitten minä olen saarnannut jokaisen sanan, jonka he saarnasivat. Minä en koskaan eronnut siitä puolelta tai toiselta. Missä he kaatoivat Jeesuksen Kristuksen Nimessä, niin tein minäkin. Missä he opettivat Pyhän Hengen kastetta, niin tein minäkin. Mitä tahansa he opettivat, niin tein minäkin.”

¹³³ Ja nuo ihmiset huusivat ja sanoivat: “Me tiedämme sen, ja me tiedämme, että me menemme sinun kanssasi jonakin päivänä takaisin maan päälle.” He sanoivat: “Jeesus on tuleva, ja sinut tullaan

Jumalallisessa ohjauksessa. Mutta sen sijaan me valitsemme älyllisiä miehiä, miehiä, joilla on jumalisuuden muoto ja kieltävät Jumalan voiman, miehiä, jotka ovat ateisteja ja joskus jopa pahempiakin; heidät me olemme tuoneet kansakuntamme hallintoalueelle.

⁶⁸ Eikä yksin sinne vaan myöskin seurakuntiimme. Meidän kirkkomme ovat turmeltuneet siltä pohjalta, että me, valitsemalla paimenet johtamaan meitä, me olemme menneet seminaareihin ja valinneet miehiä, jotka ovat suuria järjen jättiläisiä; miehiä, joilla on terävä äly; miehiä joilla on oppiarvoja, ja osaavat hyvin sulautua ihmisten keskuuteen, ja ovat suuria miehiä ympäristössä, jota vastaan minulla ei ole mitään sanottavaa; miehiä, jotka ovat ystävällisiä vaelluksessaan, varovaisia elämän tavoissaan, ja kuinka he käyttäytyvät muiden ihmisten keskuudessa; suuria miehiä omilla kentillään, joista minä en puhu pahaa, älköön Jumala koskaan salliko minun henkeni olla niin pahan, mutta kuitenkin, se ei ole se, minkä Jumala valitsi meitä varten! Se on Pyhän Hengen johtajuus, Kristus miehen sydämessä.

⁶⁹ Monet noista älyllisistä miehistä, jotka seisovat saarnatuoleissamme, kieltävät Pyhän Hengen todellisen olemassaolon. Monet heistä kieltävät Hangen voiman ja jumalallisen parantumisen olemassaolon.

⁷⁰ Luin erästä sanomalehtiartikkelia eilen (uskon sen olleen eilen); sanomalehtileikkeitä Jack Coesta, edesmenneestä Jack Coesta, joka oli yksi minun käännynnäisistäni Herralle Jeesukselle, ja joka oli väkevä urho päivinänsä. Ja hänet kutsuttiin kuulusteltavaksi alhaalla Floridassa, koska hän oli pyytänyt erästä nuorta lasta ottamaan pois tukisidokset jaloistaan ja kävelemään puhujanlavan ylitse. Ja tehdessään niin, tuo lapsi käveli puhujanlavan ylitse normaalisti, ja kaatui, kun tuli äitinsä luo, kaiken ollessa Kristuksen vihollisen asetelma.

⁷¹ Tämä nuori nainen ja hänen miehensä vetivät urhoollisen veljemme oikeuteen. Ja jokaisen kirkon olisi tullut seistä veli Jackin rinnalla, jokaisen kirkonmiehen, joka Jeesuksen Kristuksen Nimeä mainitsee, olisi tullut seistä hänen rinnallaan urhoollisesti; jokaisen miehen, joka Herran Jeesuksen Nimeä mainitsee, olisi tullut langeta polvilleen rukoilemaan, mutta sen sijaan, yksi meidän suurista kirkkokunnistamme sanoi, että he liittäisivät kätensä yhteen ateistien kanssa tuomitakseen veli Jack Coen vankeuteen. Voitteko kuvitella kirkon, joka kutsuu itseään Kristuksen Nimellä, liittävän kätensä yhteen ateistien kanssa tuomitakseen jumalisen miehen, joka yritti koko sydämeästään seistä Raamatun puolesta? Mutta he tekivät sen.

⁷² Ja sitten veli Gordon Lindsay tuli avuksi, ja kun tuo uskomaton tuomari sanoi: “Tämä mies on huijari, koska hän otti nuo tuet pois tuolta lapselta ja lähetti hänet kävelemään puhujanlavan ylitse, sanoen, että hän oli parantunut, ja hän valehteli ja teki jotakin vastoin lääkärin määräyksiä; sen vuoksi, hänellä on petossyyte häntä vastaan.”

⁷³ Ja herra Coe nousi ylös ja sanoi: “Herra, minä uhmaan tuota lausuntoa. Jumala paransi tuon pojan.”

⁷⁴ Ja tuo tuomari sanoi: “Minä kysyn keneltä tahansa tässä oikeussalissa, että voisiko tuo lausunto olla totta, että Jumala voisi parantaa tuon pojan puhujanlavan toisessa päässä, ja sitten antaa hänen olla sairas sen toisessa päässä. Jos tuo lausunto vain voidaan todistaa Raamatulla, niin sitten minä sanon, että herra Coella on oikeus lausuntoonsa.”

⁷⁵ Ja eräs saarnaaja kohotti kätensä ja sanoi: “Teidän Kunnianarvoisuutenne, voisinko minä sanoa sen?” Ja tuo tuomari sanoi: “Sano.”

⁷⁶ Ja tuo saarnaaja nousi jaloilleen ja sanoi: “Eräänä yönä, myrskyävällä merellä, kun eräs pieni vene oli uppoamaisillaan; kun kaikki toivo pelastuksesta oli mennyt. He näkivät Jeesuksen, Jumalan Pojan kävelevän veden päällä. Ja yksi apostoleista, nimeltään Pietari, sanoi: ‘Jos se olet Sinä Herra, niin käske minua tulemaan luoksesi veden päällä.’ Ja Herra sanoi apostoli Pietarille: “Tule.” Ja hän astui ulos veneestä kävellen veden päällä aivan yhtä hyvin kuin Jeesuskin. Mutta, kun hän alkoi pelätä, hän alkoi upota ennekuin hän ehti Jeesuksen tykö.”

Tuo tuomari sanoi: “Syyte hylätty.”

⁷⁷ Me tarvitsemme Pyhän Hengen johtajuutta emmekä älykkäitä miehiä.

⁷⁸ Saul, Kiisin poika, asetettiin silloin johtajaksi kansan ylitse. Ja hän otti 2000 miestä, ja Joonatan otti tuhannen ja meni ja löi ammonilaiset. Ja kun hän oli lyönyt heidät, Saul puhallutti pasuunaan ja sanoi: “Näettekö, mitä Saul on tehnyt.” Hän alkoi ylpistyä.

⁷⁹ Niin pian kuin miehestä tulee suuri jumaluusopin tohtori, tai hän saa jotakin pientä nimensä taakse, hän tulee enemmän tai vähemmän “kaikkietäväksi”. Jumalan miehet ovat nöyriä miehiä. Jumalan ihmiset ovat nöyriä ihmisiä.

⁸⁰ Kun te näette joidenkin, jotka sanovat vastaanottaneensa Pyhän Hengen, alkavan erottaa itseään, ja nähtävästi heillä ei ole uskoa, vaan

ulottuvat hameet, ja he syleilivät minua. Se ei ollut syleily, jolla edes minun oma sisareni joka istuu täällä, syleilisi minua. He eivät suudelleet minua, enkä minä suudellut heitä. Se oli jotakin, jonka kuvaamiseen minulta puuttuu sanat; minulla ei ole sanoja sille. Täydellinen ei koskettaisi sitä. Ylevä ei tulisi lähellekään sitä. Se oli jotakin, mitä en koskaan... Teidän yksinkertaisesti täytyy itse olla siellä.

¹²¹ Ja minä katsoin tänne päin ja tuonne päin, ja he olivat tulossa tuhansittain. Ja minä sanoin: “Minä en ymmärrä tätä. Miksi he...” Ja tässä tuli Hope, joka oli ensimmäinen vaimoni. Hän tuli juosten, eikä hän sanonut: “Minun aviomieheni.” Hän sanoi: “Kallis veljeni.” Ja kun hän oli syleillyt minua, siellä seisoj eräs toinen nainen, joka oli juuri syleillyt minua, ja sitten Hope syleili tätä naista, he syleilivät toisiaan... Minä ajattelin: “Tämän täytyy olla jotakin erilaista, näin ei voi olla. Siinä on jotakin...” Oi, kuinka minä enää koskaan haluaisin mennä takaisin tuohon vanhaa ruohon. Minä katselin siellä ympärilläni ja ajattelin: “Mitä tämä on?” Ja minä katselin hyvin tarkkaan ja sanoin: “Minä en voi ymmärtää tätä” Mutta Hope näytti olevan kuin, oi, kunniavieras. Hän ei ollut millään tavalla erilainen, mutta hän oli kuin kunniavieras.

¹²² Ja minä kuulin äänen joka oli puhunut minulle huoneessa, sanovan: “Tätä sinä saarnasit Pyhän Hengen olevan. Tämä on täydellinen rakkaus. Eikä mikään voi päästä tänne sisälle ilman sitä.”

¹²³ Olen päättäväisempi kuin koskaan ennen elämässäni siitä, että tarvitaan täydellinen rakkaus päästä sinne sisälle. Siellä ei ollut kateutta. Siellä ei ollut väsymystä. Siellä ei ollut kuolemaa. Sairaus ei koskaan voisi päästä sinne sisälle. Kuolevaisuus ei voisi koskaan vanhentaa teitä, eivätkä he osanneet itkeä. Se oli vain yhtä iloa. “Oi, kallis veljeni.”

¹²⁴ Ja he nostivat minut ylös ja asettivat minut valtavan suurelle korkealle paikalle. Ja minä ajattelin: “Minä en näe unta. Minä katson taaksepäin vanhaa ruumistani makaamassa siellä vuoteella.” Ja he asettivat minut sinne ylös, ja minä sanoin: “Oi, minun ei tulisi istua täällä ylhäällä.”

¹²⁵ Ja tässä tulivat miehet ja naiset molemmilta sivuilta nuoruutensa kukoistuksessa, huutaen. Ja yksi nainen seisoj siellä ja hän huusi: “Oi, kallis veljeni. Me olemme niin onnelliset nähdessämme sinut täällä.”

Minä sanoin: “Minä en ymmärrä tätä.”

mitä on tien päässä.” Ja näytti kuin olisin voinut kuulla Grim Snellingin tai jonkun laulavan tuota laulua tällä tavalla; he laulavat sitä täällä, Anna Mae ja te kaikki:

*Minulla on koti-ikävä ja olen alakuloinen ja haluan nähdä
Jeesuksen;
Haluaisin kuulla noiden sataman kellojen lempeästi soivan;
Se kirkastaisi polkuni ja poistaisi kaikki pelot;
Herra, anna minun katsoa ajan esiripun taakse.*

Te olette kuulleet sitä laulettavan täällä.

¹¹⁶ Ja minä kuulin jonkun sanovan: “Haluaisitko sinä nähdä esiripun taakse?”

¹¹⁷ Minä sanoin: “Se auttaisi minua niin paljon.” Ja minä katsoin, ja vain hetkessä, yhdessä henkäyksessä, olin tullut pieneen paikkaan, joka vietti alaspäin. Katsoin taaksepäin ja siellä minä makasin vuoteella. Minä sanoin: “Tämä on outo asia.”

¹¹⁸ No niin, minä en halua teidän kertovan tätä. Tämä on minun seurakuntani edessä, tai lampaitteni joita paimennan. Oliko se, että olin tässä ruumiissa tai ulkona ruumiista, vaiko muuttuminen... Se ei ollut minkään näyn kaltainen, joita minulla koskaan on ollut. Minä voin katsoa sinne ja minä voin katsoa tänne. Ja tultuani tähän pieneen paikkaan, en ole koskaan nähnyt niin monien ihmisten tulevan juosten ja huutaen: “Oi, kallis veljemme.” Ja minä katsoin, ja ne olivat nuoria naisia, ehkä kahdeksantoista tai kahdenkymmenen ikäisiä, ja he kietoiivat käsivartensa ympärilleni ja huusivat: “Kallis veljemme.”

¹¹⁹ Tässä tuli nuoria, miehiä nuoren miehuuden kukoistuksessa, ja heidän silmänsä loistivat ja näyttivät kuin tähdiltä pimeässä yössä, heidän hampaansa olivat helmen valkoiset, ja he halusivat minua ja huusivat: “Oi kallis veljemme.” Ja minä pysähdyin ja katsoin ja minä olin nuori. Katsoin taaksepäin vanhaa ruumistani makaamassa siellä kädet niskani takana. Minä sanoin: “Minä en ymmärrä tätä.”

¹²⁰ Ja nämä nuoret naiset kietoiivat käsivartensa ympärilleni. No niin, minä käsitän, että tämä on sekalainen kuulijakunta, ja minä sanon tämän lempeydellä ja Hengen täyteläisyydellä. Te miehet ette voi panna käsivarsianne naisen ympärille ilman inhimillistä tunnetta. Mutta niin ei ollut siellä. Siellä ei ollut eilistä eikä huomista. He eivät väsyneet. He olivat... En ole koskaan elämässäni nähnyt niin kauniita naisia. Heidän hiuksensa ulottuivat alas vyötärölle; heillä oli pitkät jalkateriin asti

he yrittävät olla jotakin, jota he eivät ole, niin muistakaa, he eivät ole vastaanottaneet Herraa Jeesusta.

⁸¹ Sitten me näemme vihollisen tulevan sisälle pieneen joukkoon Jumalan ihmisiä, yrittäen kaivaa ulos jokaisen miehen oikean silmän. Sitä vihollinen aina yrittää tehdä, kaivaa ulos molemmat silmät, jos hän vain voi, niin että ihmiset eivät voi nähdä, mitä he tekevät. Sitä Saatana yrittää tehdä tänään jokaiselle kristitylle, kaivaa ulos hänen hengellisen silmänsä, niin että hän voi seurata vain järkipäistä vaistoa, eikä Pyhän Hengen vaistoa johdattamaan häntä.

⁸² Niinpä sitten kun he olivat telineet sen, kun tuo suuri voitto tuli, silloin Saul paloitteli kaksi suurta härkää ja lähetti ne kaikille ihmisille. Ja toivoisin, että te voisitte huomata tämän tässä. Kun Saul lähetti nuo härän palaset koko Israelille, hän sanoi: “Olkoon jokainen mies, joka ei seuraa Samuelia ja Saulia, niin kuin tämä härkä.” Näettekö kuinka petollisesti hän yritti esitellä itsensä tuon Jumalan miehen kanssa? Kuinka epäkristillistä se oli. Ihmiset pelkäsivät Samuelin vuoksi. Mutta Saul sai heidät kaikki seuraamaan itseään, siksi että ihmiset pelkäsivät Samuelia. “Seuratkoon he Samuelia ja Saulia.”

⁸³ Ja kuinka monta kertaa me olemmekaan kuulleet sen tänään: “Me olemme suuri kirkko.” “Me olemme Kristuksen Kirkko.” “Me olemme Jumalan Kirkko.” “Me olemme sitä-ja-sitä.” Se saa ihmiset pelkäämään ja ajattelemaan, että siinä Jumala todella työskentelee. Ja he eivät halua Pyhän Hengen johtajuutta; he seuraavat mieluummin senkaltaista miestä, koska he tahtovat elää omaa yksilöllistä elämäänsä. He tahtovat uskoa mitä he haluavat uskoa.

⁸⁴ Näettekö te, että Pyhä Henki on meidän Tuomarimme? Jumala ei koskaan antanut meille paavia, tai piispaa, tai ketään olemaan tuomarina. Pyhä Henki, Jumalan Persoona Pyhän Hengen muodossa, on meidän Tuomarimme ja Oppaamme. No niin, miksi se on niin?

⁸⁵ Olkaa hyvät ja suokaa anteeksi tämä kovasti karkea ilmaus. Minä en tarkoita sanoa sitä ilkeydestä; minä sanon sen rakkaudesta. Mutta Pyhä Henki sanoo, että on väärin meidän naisten leikata hiuksiaan, ja on väärin meidän naisten käyttää pieniä shortseja ja pitkiä housuja ja maalata huuliaan ja kasvojaan; Pyhä Henki sanoo, että se on väärin. Mutta me haluamme miehen kertovan meille, että se on sopivaa.

⁸⁶ “Niin kauan kuin me seuraamme minua ja Samuelia.” He tahtovat elää kuusi päivää miten vain haluavat, ja mennä kirkkoon

sunnuntaiaamuna, ovat hienoja älyniekkoja, yliopistokoulutuksen saaneita paljojen arvojen kanssa, ja osaavat puhua heille lyhyen saarnan, joka... Muutaman vitsin, joka kutittaa heidän korviaan ja viihdyttää heitä niin kuin jokin elokuva tai televisio-ohjelma, ja sanovat pienen rukouksen heidän ylitseen, ja lähettävät heidät kotiin, jonkinlaisen itsetyytyväisen turvallisuuden kanssa, että he ovat toimineet uskonnollisesti.

⁸⁷ Se ei ole Pyhän Hengen tahto. Pyhä Henki tahtoo teidän elävän jumalisesti jokaisena viikon päivänä ja yönä, niin että te erotatte itsenne maailman asioista. Mutta seurakunta ei halua sitä. He haluavat jonkun miehen, joka voi tulkita Raamattua sillä tavalla kuin he haluavat kuulla Sitä. He eivät kuuntele Pyhän Hengen Ääntä, joka puhuu Raamatun kautta.

⁸⁸ Monet heistä tahtovat että sanotaan: "Ihmeiden päivät ovat ohitse." Se kututtaa ihmisiä. He tahtovat sanottavan: "Ei ole Pyhän Hengen kastetta." Ihmiset eivät halua toimia erilaisella tavalla kuin muu maailma toimii. He eivät halua mennä kadulle pestyin kasvoin, ja miehet ilman savukkeita suussa, ilman sikareja ja piippuja ja asioita, joita miehet tekevät; ja naiset haluavat leikata hiuksensa todella lyhyiksi ja pukeutua näihin pieniin pukuihin, jotka näyttävät heidän muotonsa ja asiat, jotka he tahtovat... He tahtovat miehen, joka tulee kertomaan heille, että se on oikein.

⁸⁹ Sitten yhtenä iltana täällä tuli eräs mies luokseni, koska olen saarnannut sellaista vastaan. Niitä oli ehkä viisi suurta kirkkokuntaa, ja hän sanoi: "Me tulemme tipauttamaan veli Branhamin pois eikä meillä enää ole mitään muuta tekemistä hänen kanssaan. Sinä joko tulet kutsumaan nuo nauhat takaisin ja pyydät anteeksi niitä, tai me tulemme jättämään sinut."

⁹⁰ Minä sanoin: "Minä tulen seisomaan Jumalan Sanan kanssa, vaikka te ottaisitte kaiken, mitä elämässäni on. Minä tulen pysymään Sanan kanssa, ja..."

Hän sanoi: "Hyvä on, mutta eikö sinun tulisi kutsua takaisin sitä-ja-sitä nauhaa?"

⁹¹ Minä sanoin: "Minä en ole koskaan elämässäni saarnannut mitään, mitä minun pitäisi hävetä. Minä en kutsu takaisin mitään nauhaa, en yhtään äänitystä. Minä tulen pysymään sen kanssa, mitä Pyhä Henki sanoo. Ja sen kanssa minä tulen elämään ja kuolemaan." Minä en nyt

sanoisin: "Siellä menee veli Neville", ja hän sanoisi: "Heipä hei, veli Branham." Ja Jeesuksen tullessa minä tulisin jälleen olemaan ihminen. Minä usein ajattelin sitä.

¹⁰⁹ Minä uneksin olevani lännessä, ja olin tulossa alas pienen salviapensaikon lävitse, ja vaimoni oli kanssani. Me olimme olleet kalastamassa kirjolohia. Minä pysäytin ja avasin portin, ja taivaat näyttivät niin kauniilta. Ne eivät näyttäneet niin kuin ne näyttävät tässä laaksossa. Ne olivat siniset kauniin valkoisine pilvineen. Ja minä sanoin vaimolleni: "Meidän olisi tullut olla täällä pitkän aikaa sitten, kultaseni."

Hän sanoi: "Lasten tähden meidän olisi tullut olla, Billy."

¹¹⁰ Minä sanoin: "Kyllä..." Ja minä heräsin. Minä sanoin: "Minä näen niin paljon unia. Ihmettelenpä miksi." Ja katsoin alas ja vaimoni lepäsi vierelläni. Kohotin itseni tyynyn varaan, niin kuin monet teistä olette tehneet. Nojasin päätäni sängyn pätyyn ja panin käteni niskan taakse. Ja maatessani siellä tällä tavalla, minä sanoin: "Ihmettelenpä, mitä tulee olemaan siellä toisella puolella. Minä olen jo viidenkymmenen, enkä ole tehnyt vielä mitään. Kunpa vain voisni tehdä jotakin auttaakseni Herraa. Sillä minä tiedän, että en tule olemaan kuolevainen. Vähintään puolet ajastani on mennyt, tai enemmänkin kuin puolet. Jos elän yhtä vanhaksi kuin sukuni ihmiset, niin kuitenkin puolet ajastani on mennyt. Ja minä katselin ympärilläni, makasin siellä aikoen nousta ylös. Se oli noin kello seitsemän. Minä sanoin: "Uskon meneväni kirkkoon tänä aamuna, ja jos olen käheä, niin haluan kuulla veli Nevillen saarnaavan."

¹¹¹ Sitten kysyin: "Oletko hereillä, kulta?" Ja hän oli syvässä unessa.

¹¹² Ja minä en halua teidän kadottavan tätä. Se on muuttanut minut. Minä en voi olla tuo sama veli Branham joka olin.

¹¹³ Ja minä katsoin ja kuulin jonkun jatkuvasti sanovan: "Sinä olet vasta alkamassa. Jatka taistelua. Paina vain eteenpäin."

¹¹⁴ Ravistin päätäni hetken ja sitten ajattelin: "No niin, minä mahdollisesti vain ajattelin sillä tavalla", tiedättehän, "ihmisillä on kaikenlaisia mielikuvitelmia", ja minä sanoin, "minä vain mahdollisesti kuvittelin sen."

Se sanoi: "Jatka taistelua! Paina eteenpäin! Jatka eteenpäin!"

Ja minä sanoin: "Ehkäpä minä sanoin sen."

¹¹⁵ Ja minä panin huuleni hampaitteni väliin ja käteni suuni päälle, ja se tuli jälleen. Sanottiin: "Jatka vain painamista. Jospa vain tietäisit,

¹⁰⁵ Katsokaa pientä Daavidia seisomassa siellä. Sanottiin: “Tuo kaveri on sotilas syntymästään asti. Nuoruudestaan asti hän ei ole tuntenut mitään muuta kuin keihään ja haarniskan. Hän on hyvin valmennettu. Hän on teologi, ja sinä et tiedä mitään siitä.”

¹⁰⁶ Hän sanoi: “Se on totta, herra. Minä en tiedä mitään hänen teologisesta valmennuksestaan, mutta on yksi asia, jonka tiedän: että kun vihollinen tuli ottaakseen yhden minun isäni lampaista, niin minä menin Jumalan voimassa. Minä vapautin hänet! Toin hänet turvallisesti takaisin jälleen hyvään terveyteen. Toin hänet takaisin varjoisille, vihreille niityille ja hiljaisille vesille. Ja tuo sama Jumala, joka antoi tuon leijonan minun käsiini, ja minä tapoin sen ja otin tuon lampaan takaisin, ja Hän antoi minun tappaa karhun; niin on Taivaan Jumala menevä kanssani tappamaan tämän ympärileikkaamattoman filistealaisen!” Me tarvitsemme Pyhän Hengen johtajuutta.

¹⁰⁷ Minä en tiedä elinpäiviäni. Kukaan ei sitä tiedä. Eräänä aamuna lepäsin vuoteessani. Olin ollut unessa ja nähnyt unta että Joosef oli sairas, ja minä olin nostanut hänet syliini rukoillakseni hänen puolestansa. Ja herättyäni olin kovasti järkyttynyt, ja sanoin itseseni: “Ehkä Joosef tulee sairastumaan.” Ja minä katsoin ja minun edelläni meni pieni tumma varjo, mieluumminkin ruskehtava väriltään, ja näytti kuin se olisi ollut minä. Ja minä tarkkasin sitä, ja sen takaa tuli jotakin valkoista, ja se oli Hän. Katsoin vaimoni suuntaan, nähdäkseni olisiko hän hereillä, niin että voisin näyttää sen hänelle; jos hän voisi nähdä näyn, mutta hän nukkui. Minä sanoin: “Oi, olen pahoillani, Herra, mutta sitä on ollut minun elämäni. Sinun on täytynyt ajaa minua kaikkeen, mitä olen tehnyt. Joka kerta kun jotakin tapahtuisi, minun ajatellessani, että se olit Sinä, joka teit sen, ja käsitan, että se oli Saatana, joka yritti pitää minut poissa siitä.” Minä sanoin: “Kunpa Sinä vain johtaisit minua.” Ja katsoessani minä näin kauneimmat kasvot, mitä koskaan olen miehellä nähnyt. Hän oli edessäni katsoen taaksepäin. Hän kohotti kätensä ja otti minua kädestä ja alkoi liikkua tänne päin. Ja näky jätti minut.

¹⁰⁸ Viime sunnuntaiaamuna minä heräsin aikaisin. Se oli lauantaina; tämä näky. Olen aina ollut huolissani. Olen aina ajatellut kuolemista. Minä, ollen viidenkymmenen, en ajatellut, että minulla olisi aikaa liian pitkään. Minä ihmettelin, mitä minä tulisin olemaan tässä theophanyssa, taivaallisessa ruumiissa. Olisiko se niin että kohdatessani kalliita veljiäni, minä näkisin pienen valkoisen sumun kulkevan ohitseni ja

halua tuoda esiin itseäni, mutta minä vain yritän kuvailla teille sen, mitä on meneillään, niin että te tulisitte näkemään ja ymmärtämään. Sen että ihmiset tahtovat olla miehen johtamia.

⁹² He eivät tahtoneet Samuelia. Sitten ennen kuin Samuel voiteli Saulin kuninkaaksi, Samuel tuli uudestaan ihmisten luo. Ja minä tulen puhumaan sellaisella kielellä, miten hän olisi voinut sanoa sen tänään. Että te voisitte lukea sen.

Hän sanoi: “Mitä vikaa on siinä, että Jumala olisi teidän Kuninkaanne?”

“Me emme näe Jumalaa.”

⁹³ “Mutta minä olen Hänen edustajansa”, Samuel sanoi, “olenko minä koskaan kertonut teille mitään väärää? Olenko koskaan profetoinut jotakin, mikä ei olisi tapahtunut aivan niin kuin minä sanoin sen tulevan tapahtumaan? Enkö minä ole puhunut teille Herran Sanan, ja minä haluan kysyä teiltä tätä: Olenko koskaan tullut kerjäämään teidän rahaanne? Olenko koskaan ottanut mitään teiltä? Olenko koskaan tuonut teille mitään muuta kuin suoran NÄIN SANOO HERRAN? Ja Jumala on vahvistanut joka kerta, että se on Totuus, ja Hän lähetti ukkosmyrskyn ja sateen.” Te tiedätte Kirjoituksen siellä todistavan, että Samuel oli Jumalan suukappale.

⁹⁴ Ja kuten Samuel oli täydellinen Jumalan edustaja, niin tänään se on Pyhä Henki. Pyhä Henki on Jumalan suukappale, joka puhuu tarkalleen sen, mitä Raamattu on sanonut. Joka uskoo vain sen, mitä Raamattu sanoo, eikä hievahda siitä hitustakaan, mutta he halusivat jonkun, joka voisi kertoa heille jotakin erilaista.

⁹⁵ Ja ihmiset eivät voineet sanoa, etteikö Samuelin profetia ollut täydellinen. He vastasivat ja sanoivat: “Kaiken, minkä sinä olet puhunut Herran Nimessä, on Herra tehnyt aivan niin kuin sinä sanoit. Siinä ei ole yhtään virhettä. Sinä et koskaan tullut kerjäämään meidän rahaamme. Sinä olet pitänyt huolta itsestäsi. Sinä et koskaan pyytänyt meitä tekemään mitään suuria asioita sinulle. Sinä olet luottanut Jumalaasi, ja Hän on huolehtinut kaikista asioista. Ja sinun sanasi ovat totta, kaikki, mitä olet puhunut Herran Nimessä, on ollut aivan niin kuin sinä olet sanonut, mutta kuitenkin me haluamme kuninkaan!”

⁹⁶ Voitteko te nähdä tuon ristiriidan? Voitteko te nähdä, kuinka ovelasti perkele voi toimia ihmisolennessa? Sen sijaan, että he luovuttaisivat itsensä Pyhälle Hengelle ja kuuntelisivat mitä NÄIN

SANOO HERRA on puhtaaksi elämäksi, saastuttamattomaksi luonteen piirteeksi, erilaiseksi elämäksi, ollakseen erikoisia ihmisiä, pyhä kansa, oudosti toimivia ihmisiä, he mieluummin menevät maailman kanssa, ja toimivat kuten maailma, ja menevät johonkin seurakuntaan joka sanoo: "Kyllä se sopii; toimi vain siten ja jatka eteenpäin."

⁹⁷ Voitteko te nähdä, mitä se on? He sanovat: "Ei ole mitään sellaista kuin parantumista. Oi, Pyhän Hengen kaste oli runkorakenne seurakunnalle." Toisin sanoen, silloinhan Jumala on ottanut miehen, ja ottanut Pyhän Hengen pois seurakunnasta ja antanut kirkkokunnan rakentaa sitä. Ei koskaan, ei koskaan. Sellaista asiaa ei ole. Pyhän Hengen, Totuuden Sanan tuli opastaa teitä siihen asti, kunnes Jeesus tulee. Mutta sillä tavalla se meni.

⁹⁸ Saul tuli valtaan. Hänellä oli paljon seuraajia. Oi, hänellä oli kauniit haarniskat: hänellä oli laulajia; hänellä oli kilpiä; hänellä oli keihäitä. Oi, hän voitti loistossa kaikki muut kansakunnat. Ja hän toi heille demokratian, joka ohitti kaiken sen, mitä kukaan oli koskaan kuullut.

⁹⁹ Ja sen tarkalleen meidän kirkkokuntamme ja seurakuntamme ovat tehneet tänään. Meillä on suurimmat kirkkorakennukset maailmassa. Meillä on kauniimmin pukeutuneet ihmiset maailmassa. Meillä on korkein koulutus, mitä voi olla. Kuten Saulin kouluttamat miehet, jotka voivat ottaa keihään ja liikutella sitä, ja marssia niin, että kansat pelkäsivät heitä. He olivat valmennettuja ihmisiä, ja kaikkea muuta.

¹⁰⁰ Mutta yhtenä päivänä tuli aika, että haasteenantaja astui esiin. Ja se oli niin kiihottavaa koko Israelin sotajoukolle, kunnes he lopulta seisovivat vavisten kengissänsä. Goljat antoi heille haasteen: "Jos teidän Jumalanne on se, mitä te sanotte Hänen olevan, ja että te olette parhaiten harjoitettuja", ja hän antoi heille haasteen. He eivät tienneet mitä tehdä. Heidän hienot, kiillotetut haarniskansa eivät toimineet. Heidän keihäistään ei ollut apua. Siellä tapahtui jotakin, josta he eivät olleet kuulleet aikaisemmin. Ja kaikella kunnioituksella, ja jumalallisella kunnioituksella ja arvonannolla ja rakkaudella ja kristillisyydellä, minä sanon tämän: Minä luin eräänä päivän afrikkalaisesta sanomalehdestä, kuinka meidän Kiisin pojallamme, meidän evankeliumimme saarnaamisen haastajalle, kuinka eräs muhamettilainen haastoi hänet, Billy Grahamin, sanoen: "Jos teidän jumalanne on Jumala, niin parantakoon Hän sairaa niin kuin Hän sanoi tulevansa tekemääni", ja

Kiisin poika, lopun armeijan kanssa, vaikenivat ja lähtivät maasta voitettuina. Se on häpeä. Meidän Jumalamme on Jumala.

¹⁰¹ Meillä on hyvät kirkkomme; meillä on hieno evankeliumin saarnaamisemme; meillä on palkatut laulajamme; meillä on parhaat kuorot, korkeimmat torninhuippumme maassa; meillä on hienoimmat miehet ja eniten rahaa. Meillä on älyniekat; meillä on teologia aivan pilkulleen; me voimme saarnata sen; me voimme evankeloida ja tehdä miljoonia käännynnäisiä vuodessa seurakuntaan. Meidän palkatut laulajamme ja järkiperäinen evankeliumin saarnaamisemme ei tiedä kuinka kohdata tuon kaltainen haaste. He eivät tiedä mitään siitä. He eivät tiedä mitään Hänen parantavasta voimastaan, Pyhän Hengen kasteesta, voimasta, joka voi ottaa syöpään kuolevan miehen varjon ja päästää hänet vapaaksi. He eivät tiedä mitään siitä. Heitä ei ole koulutettu sillä alueella, he ovat kuten Saul ja hänen ihmistekoinen ryhmänsä oli.

¹⁰² Mutta sallikaa minun sanoa Jumalan ihmisille ja teille lapset, niin että voisitte tietää, että Jumala ei koskaan jätä teitä ilman todistusta: Saulin tietämättä; Saul ei tiennyt mitään siitä, mutta Jumalalla oli pieni Daavid siellä jossakin mäen takana, joka ei ruokkinut lampaista kirkkollisilla rikkaruohoilla. Hän johti heitä hiljaisten vetten ääreen ja vihreille niityille! Hän huolehti isänsä lampaista. Ja jos jokin (joku vihollinen) otti yhden hänen isänsä lampaista, niin hän tunsu Jumalan voiman vapauttaakseen tuon lampaan!

¹⁰³ Jumalalla yhä on Daavid jossakin, joka tietää, mitä se merkitsee vapauttaa yksi Jumalan lampaista Jumalan voimalla. Hän yhä tietää kaiken siitä. Hän ei tiennyt mitään Saulin haarniskasta, eikä hän myöskään halunnut mitään siitä. Hän ei halunnut mitään heidän kirkkokunnistansa; hän ei halunnut tuota vanhaa haarniskaa ylleen. Hän sanoi: "Minä en tiedä mitään siitä! Mutta antakaa minun mennä siinä Voimassa, jonka minä tunnen."

¹⁰⁴ Hän oli ruokkinut isänsä lampaista. Hän oli huolehtinut laitumista. Hän oli antanut niille oikean kaltaista ruokaa, ja ne elivät ja kasvoivat. "Ihminen ei elä yksin leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee, ihminen elää." Todellinen paimen ruokkii heitä: "Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti." Ja jos vihollinen ottaa yhden sairaudella, hän tuntee Jumalan voiman.